

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2018 m. rugsėjo 26 d.*

Turinys

I. Teisinis pagrindas	3
II. Ginčo aplinkybės ir ginčijamas sprendimas	4
III. Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas	6
IV. Apeliacinės bylos šalių reikalavimai	6
V. Dėl apeliacinio skundo	7
A. Dėl pirmojo pagrindo, siejamo su Bendrojo Teismo vykdyta nepakankama kontrole	7
1. Dėl pirmojo pagrindo pirmos dalies	7
a) Šalių argumentai	7
b) Teisingumo Teismo vertinimas	8
2. Dėl pirmojo pagrindo antros dalies	10
a) Šalių argumentai	10
b) Teisingumo Teismo vertinimas	10
3. Dėl pirmojo pagrindo trečios dalies	12
a) Šalių argumentai	12
b) Teisingumo Teismo vertinimas	12
4. Dėl pirmojo pagrindo ketvirtos dalies	12
a) Šalių argumentai	12
b) Teisingumo Teismo vertinimas	14

* Proceso kalba: anglų.

1) Dėl pirmojo kaltinimo	14
2) Dėl antrojo kaltinimo	15
5. Dėl pirmojo pagrindo penktos dalies	16
a) Šalių argumentai	16
b) Teisingumo Teismo vertinimas	16
6. Išvada dėl pirmojo pagrindo	17
B. Dėl antrojo pagrindo, siejamo su klaidingu SESV 101 straipsnio taikymu	17
1. Dėl antrojo pagrindo pirmos dalies	17
a) Šalių argumentai	17
b) Teisingumo Teismo vertinimas	18
2. Dėl antrojo pagrindo antros dalies	20
a) Šalių argumentai	20
b) Teisingumo Teismo vertinimas	20
3. Dėl antrojo pagrindo trečios dalies	21
a) Šalių argumentai	21
b) Teisingumo Teismo vertinimas	22
C. Dėl trečios dalies, susijusios su apeliantei skirta bauda, taip pat dėl pirmojo pagrindo pirmos dalies, kiek ji susijusi su neribotos jurisdikcijos nepaisymu	23
1. Šalių argumentai	23
2. Teisingumo Teismo vertinimas	24
VI. Dėl skundžiamo sprendimo panaikinimo iš dalies	27
VII. Dėl ginčo pirmojoje instancijoje	27
VIII. Dėl bylinėjimosi išlaidų	28

„Apeliacinis skundas – Karteliai – Kortelių lustų Europos rinka – Dvišalių ryšių tinklas – Keitimasis jautria komercine informacija – Įrodymų autentiškumo ginčijimas – Teisė į gynybą – Konkurencijos ribojimas „dėl tikslo“ – Vienas ir tęstinis pažeidimas – Teisminė kontrolė – Neribota jurisdikcija – Apimtis – Baudos dydžio apskaičiavimas“

Byloje C-99/17 P

dėl 2017 m. vasario 24 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Infineon Technologies AG, įsteigta Noibiberge (Vokietija), atstovaujama advokatų M. Dreher, T. Lübbig ir M. Klusmann,

apeliantė,

dalyvaujant kitai proceso šaliai:

Europos Komisijai, atstovaujamai A. Biolan, A. Dawes ir J. Norris-Usher,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

kuri sudaro kolegijos pirmininkas T. von Danwitz, teisėjai C. Vajda, E. Juhász, K. Jürimäe (pranešėja) ir C. Lycourgos,

generalinis advokatas M. Wathelet,

posėdžio sekretorė L. Hewlett, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2018 m. vasario 28 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2018 m. balandžio 12 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Apeliaciniu skundu *Infineon Technologies AG* prašo panaikinti 2016 m. gruodžio 15 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Infineon Technologies / Komisija* (T-758/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:737, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo jis atmetė jos ieškinį, pareikštą prašant visų pirma panaikinti 2014 m. rugsėjo 3 d. Komisijos sprendimą C(2014) 6250 *final* dėl procedūros pagal SESV 101 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį (byla AT.39574 – Kortelių lustai) (toliau – ginčijamas sprendimas), arba, nepatenkinus pirmojo reikalavimo, sumažinti jai skirtos baudos dydį.

I. Teisinis pagrindas

- 2 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [SESV 101 ir 102] straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205) 23 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodyta:

„2. Komisija savo sprendimu gali skirti baudas įmonėms ar įmonių asociacijoms, jei jos tyčia ar dėl neatsargumo:

- a) pažeidžia [SESV 101 ar 102] straipsnio nuostatas;

<...>

3. Nustatant baudos dydį atsižvelgiama į pažeidimo sunkumą ir trukmę.“

3 Šio reglamento 31 straipsnyje nustatyta:

„Teisingumo Teismas turi neribotą jurisdikciją peržiūrėti sprendimus, kuriais Komisija yra nustačiusi vienkartinę ar periodinę baudą. Jis gali panaikinti, sumažinti arba padidinti skirtą vienkartinę ar periodinę baudą.“

4 Kiek tai susiję su baudų apskaičiavimu, Pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies a punktą skirtų baudų apskaičiavimo gairių (OL C 210, 2006, p. 2, toliau – 2006 m. gairės) 20–23 punktuose nustatyta:

„20. Pažeidimo sunkumas bus nustatomas atskirai kiekvienu konkrečiu pažeidimo atveju, atsižvelgiant į visas su juo susijusias aplinkybes.

21. Paprastai, nustatyta pardavimo vertės dalis, į kurią bus atsižvelgiama, sieks daugiausiai 30 %.

22. Siekdama nustatyti, ar pardavimo vertės dalis, į kurią turi būti atsižvelgiama tam tikru atveju, turėtų būti mažesnė ar didesnė, Komisija atsižvelgs į keletą veiksnių, pavyzdžiui, pažeidimo pobūdį, visų susijusių šalių bendrą rinkos dalį, pažeidimo geografinį plotą, pažeidimo įgyvendinimą (arba neįgyvendinimą).

23. Horizontalūs kainų nustatymo, rinkos pasidalijimo ir gamybos ribojimo susitarimai, kurie paprastai būna slapti, dėl savo pobūdžio laikomi vienu iš didžiausių konkurencijos apribojimų. Laikantis konkurencijos politikos, už juos turėtų būti griežtai baudžiama. Taigi pardavimo vertės dalis, į kurią bus atsižvelgiama tokių pažeidimų atveju, paprastai bus didelė [viršutinėje skalės dalyje].“

II. Ginčo aplinkybės ir ginčijamas sprendimas

5 Ginčo aplinkybes ir esminius ginčijamo sprendimo aspektus, kurie išdėstyti skundžiamo sprendimo 1–40 punktuose, šioje byloje galima apibendrinti, kaip nurodyta toliau.

6 2008 m. balandžio 22 d. *Renesas Technology Corp.* ir jos dukterinės bendrovės (toliau – *Renesas*) pranešė Komisijai apie kartelį kortelių lustų sektoriuje ir paprašė atleisti nuo baudų pagal Komisijos pranešimą dėl atleidimo nuo baudų ir baudų sumažinimo kartelių byloje (OL C 298, 2006, p. 17; toliau – pranešimas dėl bendradarbiavimo). Atlikusi patikrinimus, apie kuriuos iš anksto nepranešta, kelių šio sektoriaus bendrovių patalpose ir išsiuntusi šioms bendrovėms prašymus pateikti informacijos, 2011 m. kovo 28 d. Komisija pagal Reglamento Nr. 1/2003 11 straipsnio 6 dalį pradėjo procedūrą prieš, pirma, *Koninklijke Philips NV* ir *Philips France SAS* (toliau kartu – *Philips*), antra, *Renesas* ir, trečia, *Samsung Electronics Co. Ltd* ir *Samsung Semiconductor Europe GmbH* (toliau kartu – *Samsung*).

7 2011 m. balandžio mėn. Komisija su *Renesas*, *Samsung* ir *Philips* pradėjo susitarimo diskusijas, kaip tai suprantama pagal 2004 m. balandžio 7 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 773/2004 dėl bylų nagrinėjimo Komisijoje pagal [SESV 101 ir 102] straipsnius tvarkos (OL L 123, 2004, p. 18; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 3 t., p. 81) 10a straipsnį. Šios diskusijos buvo sustabdytos 2012 m. spalio mėn.

8 2013 m. balandžio 18 d. Komisija išsiuntė pranešimą apie kaltinimus *Renesas*, *Hitachi Ltd*, *Mitsubishi Electric Corp.*, *Samsung*, apeliantei ir *Philips*. Savo pastabose dėl pranešimo apie kaltinimus apeliantei ir *Philips* ginčijo tam tikrų dokumentų, kuriuos *Samsung* perdavė po susitarimo procedūros, autentiškumą. *Samsung* atsakė į šias pastabas ir pateikė Komisijai kitų dokumentų. Šių dokumentų autentiškumas taip pat aptariamas dviejuose 2013 m. spalio 9 d. ir 2014 m. liepos 25 d. Komisijos dokumentuose, kuriuose išdėstytos faktinės aplinkybės.

- 9 2013 m. lapkričio 20 d. įvyko posėdis.
- 10 2014 m. rugsėjo 3 d. Komisija priėmė ginčijamą sprendimą.
- 11 Šiame sprendime Komisija konstatavo, kad keturios įmonės, t. y. apeliantė, *Philips*, *Renesas* ir *Samsung*, dalyvavo darant vieną tęstinį SESV 101 straipsnio 1 dalies ir 1992 m. gegužės 2 d. Europos ekonominės erdvės susitarimo (OL L 1, 1994, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 52 t., p. 3; toliau – EEE susitarimas) 53 straipsnio pažeidimą, kuris apėmė kortelių lustų sektorių Europos ekonominėje erdvėje (EEE) (toliau – nagrinėjamas pažeidimas). Šis pažeidimas, kuris tęsėsi nuo 2003 m. rugsėjo 24 d. iki 2005 m. rugsėjo 8 d., buvo susijęs su kortelių lustais.
- 12 Kortelių lustų rinką sudaro du segmentai: SIM kortelių lustų, iš esmės naudojamų mobiliams telefonams (toliau – SIM lustai), rinkai ir ne SIM kortelių lustų, naudojamų bankuose saugumui ir identifikavimui (toliau – ne SIM lustai), rinkai. Nagrinėjamo pažeidimo darymo metu šiai rinkai buvo būdingas pastovus kainų kritimas, lustų kortelių gamintojų pagrindinių klientų spaudimas kainoms, pasiūlos neatitikimas paklausai, kurią lėmė paklausos augimas ir nuolatinis ir greitas technologijų vystymasis, taip pat derybų dėl sutarčių su klientais struktūra.
- 13 Komisija dėl pagrindinių nagrinėjamo pažeidimo savybių nusprendė, kad kartelis, už kurį skirtos sankcijos, buvo susijęs su ginčijamo sprendimo adresatų dvišalių ryšių, kurie 2003 ir 2004 m. buvo kassavaitiniai, visuma. Komisijos teigimu, darant pažeidimą dalyvavusios įmonės derino savo kainų politiką kortelių lustų sektoriuje, palaikydamos ryšius dėl kainų nustatymo, visų pirma dėl pagrindiniams klientams siūlomų specialių kainų, minimalių kainų ir rekomendacinio pobūdžio kainų, dalydavosi nuomonėmis dėl kainų pokyčių kitą pusmetį ir ketinimais dėl kainų nustatymo, taip pat dėl gamybos pajėgumų ir jų panaudojimo, būsimo elgesio rinkoje ir derybų dėl sutarčių su bendrais klientais. Slaptų ryšių, kurių sąrašas pateiktas ginčijamo sprendimo lentelėje Nr. 4, tvarkaraštis atitiko ekonominius ciklus. Komisija konstatavo šių dvišalių ryšių sąsajas, atsižvelgdama tiek į jų dalyką, tiek į datas. Palaikydamos šiuos ryšius įmonės kartais atvirai minėdavo kitų nagrinėjamo pažeidimo dalyvių dvišalių tarpusavio ryšių turinį ir pateikdavo surinktą informaciją konkurentėms.
- 14 Komisija nagrinėjamą pažeidimą pripažino vienu tęstiniu pažeidimu. Iš esmės slapti ryšiai buvo susiję ir vienas kitą papildė. Jų sąveika leido įgyvendinti antikonkurencinių veiksmų visumą vykdant bendrą planą, kuriuo buvo siekiama vieno tikslo. Komisijos teigimu, *Samsung*, *Renesas* ir *Philips* žinojo apie pažeidimo visumą. Kita vertus, apeliantė buvo pripažinta atsakinga už šį pažeidimą tik tiek, kiek ji slapta derino veiksmus su *Samsung* ir *Renesas*, nes nėra įrodymų, kad ji taip pat turėjo ryšių su *Philips* arba subjektyviai manė, jog yra nagrinėjamo pažeidimo visumos dalyvė.
- 15 Galiausiai Komisija nusprendė, kad atitinkamų įmonių veiksmais buvo siekiama apriboti konkurenciją Europos Sąjungoje ir jie turėjo pastebimos įtakos prekybai tarp valstybių narių ir EEE susitarimo šalių.
- 16 Apskaičiuodama baudas, skirtas pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalį ir 2006 m. gaires, Komisija pažymėjo, kad nagrinėjamas pažeidimas buvo padarytas tyčia. Baziniam baudos dydžiui apskaičiuoti ši institucija naudojo metinės pardavimų vertės rodiklį, grindžiamą realia su pažeidimu susijusių prekių pardavimų verte tais mėnesiais, kai įmonės aktyviai dalyvavo darant nagrinėjamą pažeidimą. Komisija pritaikė 16 % koeficientą dėl nagrinėjamo pažeidimo sunkumo. Kiek tai susiję su šio pažeidimo trukme, ji konstatavo, kad *Philips* pažeidimą darė 11 mėnesių ir 14 dienų, apeliantė – 18 mėnesių ir 7 dienas, *Renesas* – 23 mėnesius ir 2 dienas, o *Samsung* – 23 mėnesius ir 15 dienų. Komisija pritaikė 16 % pardavimų vertės koeficientą kaip papildomą dydį.
- 17 Atsižvelgdama į atsakomybę lengvinančias aplinkybes, Komisija 20 % sumažino apeliantei skirtos baudos dydį, nes ši buvo atsakinga už nagrinėjamą pažeidimą tik tiek, kiek dalyvavo sudarant slaptus susitarimus su *Samsung* ir *Renesas*, bet ne su *Philips*. Pagal pranešimą dėl bendradarbiavimo ji atleido *Renesas* nuo baudos ir 30 % sumažino *Samsung* skirtos baudos dydį.

- 18 Ginčijamo sprendimo 1 straipsnyje Komisija konstatavo, kad toliau nurodytos įmonės dalyvavo darant vieną tęstinį SESV 101 straipsnio 1 dalies ir EEE susitarimo 53 straipsnio pažeidimą, kuris apėmė kortelių lustų sektorių EEE:
- apeliantė – nuo 2003 m. rugsėjo 24 d. iki 2005 m. kovo 31 d. „dėl veiklos koordinavimo su įmonėmis *Samsung* ir *Renesas*“ (1 straipsnio a punktas),
 - *Philips* – nuo 2003 m. rugsėjo 26 d. iki 2004 m. rugsėjo 9 d. (1 straipsnio b punktas),
 - *Renesas* – nuo 2003 m. spalio 7 d. iki 2005 m. rugsėjo 8 d. (1 straipsnio c punktas) ir
 - *Samsung* – nuo 2003 m. rugsėjo 24 d. iki 2005 m. rugsėjo 8 d. (1 straipsnio d punktas).
- 19 Ginčijamo sprendimo 2 straipsnyje Komisija skyrė tokio dydžio baudas: apeliantei – 82 784 000 EUR (2 straipsnio a punktas), *Philips* – 20 148 000 EUR (2 straipsnio b punktas), *Renesas* – 0 EUR (2 straipsnio c punktas) ir *Samsung* – 35 116 000 EUR (2 straipsnio d punktas).

III. Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

- 20 2014 m. lapkričio 13 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo apeliantės ieškinį, juo ši visų pirma prašė panaikinti ginčijamą sprendimą, kiek jis su ja susijęs, ir – subsidiariai – sumažinti jai skirtos baudos dydį.
- 21 Ieškiniui pagrįsti apeliantė nurodė šešis ieškinio pagrindus. Pirmi du jos pagrindai buvo susiję su teisės į gynybą užtikrinimu ir gero administravimo principo laikymusi. Trečiasis pagrindas – su SESV 101 straipsnio 1 dalies pažeidimu. Subsidiariai pateiktas ketvirtasis pagrindas buvo susijęs su klaidingu vieno tęstinio pažeidimo sąvokos taikymu. Penktasis ir šeštasis pagrindai – su bauda.
- 22 Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas atmetė šiuos pagrindus ir atitinkamai visą apeliantės ieškinį.

IV. Apeliacinės bylos šalių reikalavimai

- 23 Apeliaciniu skundu apeliantė Teisingumo Teismo prašo:
- panaikinti skundžiamą sprendimą,
 - panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek jis su ja susijęs,
 - subsidiariai – sumažinti ginčijamame sprendime apeliantei skirtą 82 874 000 EUR baudą iki proporcingo dydžio,
 - subsidiariai – grąžinti bylą Bendrajam Teismui nagrinėti iš naujo,
 - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
- 24 Komisija Teisingumo Teismo prašo:
- atmesti apeliacinį skundą,
 - subsidiariai – atmesti prašymą sumažinti apeliantei skirtą baudą ir
 - priteisti iš apeliantės bylinėjimosi išlaidas.

V. Dėl apeliacinio skundo

25 Apeliaciniam skundui pagrįsti apeliantė pateikia tris pagrindus.

A. Dėl pirmojo pagrindo, siejamo su Bendrojo Teismo vykdyta nepakankama kontrole

26 Pirmąjį apeliantės pagrindą sudaro penkios dalys.

1. Dėl pirmojo pagrindo pirmos dalies

a) Šalių argumentai

- 27 Pirmosios pagrindo dalies pirmoje dalyje, kuri visų pirma susijusi su skundžiamo sprendimo 160 punktu, apeliantė kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad šis išnagrinėjo tik penkis iš vienuolikos tariamai neteisėtų jos ryšių su *Samsung* ar *Renesas*, kuriuos konstatavo Komisija, nors apeliantė ginčijo visus šiuos ryšius. Neišsami ir atrankinė ginčijamo sprendimo teisminė kontrolė pažeidžia SESV 263 straipsnį ir lemia nepakankamą baudos dydžio kontrolę. Anot apeliantės, jei būtų nustatyta, kad Komisijos atliktas vieno arba kito iš ginčijamų ryšių vertinimas buvo neteisėtas, būtų panaikintos atitinkamos Komisijos išvados ginčijamame sprendime.
- 28 Bendrasis Teismas taip pat esą nesilaikė pareigos motyvuoti, numatytos Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 36 straipsnyje. Konkrečiai kalbant, jis nepateikė pakankamų motyvų skundžiamo sprendimo 160 punkte išdėstytam požiūriui ir penkių ryšių atvejų, kurie buvo patikrinti, pasirinkimui pagrįsti.
- 29 Dėl tokios atrankinio pobūdžio kontrolės Bendrasis Teismas neturėjo galimybės visapusiškai įvertinti inkriminuojamo pažeidimo sunkumo ir atlikti paskirtos baudos dydžio kontrolės. Bendrasis Teismas esą nepakankamai atsakė į apeliantės argumentus, susijusius su bauda, kaip matyti iš apeliacinio skundo trečiojo pagrindo. Konkrečiai kalbant, kadangi jos dalyvavimas darant pažeidimą buvo susiaurintas iki penkių ryšių, kurie buvo įrodyti, Bendrasis Teismas negalėjo patvirtinti Komisijos jai skirtos baudos dydžio.
- 30 Dėl nepatikrintų ryšių pažymėtina, kad Bendrasis Teismas būtent skundžiamo sprendimo 153 punkte apsiribojo nuoroda į Komisijos išvadas, tačiau jų nepatikrino, nors turėjo tai padaryti.
- 31 Bendrojo Teismo atlikta atrankinė kontrolė yra prieštaringa ir nesuderinama su išvadomis, kurias jis padarė skundžiamo sprendimo 136, 137 ir 211 punktuose. Atlikęs šią atrankinę kontrolę Bendrasis Teismas iškraipė Komisijos inkriminuoto pažeidimo savybes, nes ryšiai, kuriuos jis išnagrinėjo, buvo nepakankami pagrįsti išvadais, kad ieškovė dalyvavo darant vieną tęstinį pažeidimą.
- 32 Nepatvirtinęs kitų Komisijos nustatytų ryšių ir visų pirma neišnagrinėjęs nurodytų 2003 m. ieškovės ryšių su *Renesas*, paminėtų ginčijamo sprendimo 160 konstatuojamojoje dalyje, Bendrasis Teismas neturėjo jokio pagrindo konstatuoti tais metais vykusių neteisėtų *Samsung* susitikimų su apeliante turinio. Todėl, anot apeliantės, Bendrasis Teismas neturėjo jokių įrodymų, išskyrus tuos, kuriuos ji ginčija, apie patvirtinančių ryšių, kuriuos ji palaikė su *Samsung* 2003 m., egzistavimą ir turinį.
- 33 Apeliantė patikslina, kad atrankinė kontrolė daro neigiamą poveikį jos teisinei situacijai, nes dėl jos kyla grėsmė, kad tretieji asmenys jai teiks nepagrįstus reikalavimus, pavyzdžiui, prašymus atlyginti žalą.
- 34 Komisija nesutinka su visais šiais argumentais.

- 35 Ji pažymi, kad apeliantė neginčijo ginčijamo sprendimo 38–41, 68, 76, 77, 246 ir 297 konstatuojamosiose dalyse pateiktos išvados, kad lustų kainos iš principo buvo nustatomos kasmet. Todėl, anot Komisijos, Bendrasis Teismas galėjo apsiriboti patikrinimu, ar apeliantė bent vieną kartą per metus palaikė antikonkurencinius ryšius laikotarpiu nuo 2003 iki 2005 m. Iš tiesų pakanka, kad palaikant antikonkurencinius ryšius pasiektų ekonominių susitarimų poveikis būtų juntamas po tos dienos, kai jie įvyko.
- 36 Tokiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas neturėjo pagrįsti nei savo pasirinkimo dėl išnagrinėtų penkių ryšių atvejų, nei to, kad jis nenagrinėjo, ar apeliantė dalyvavo kitais šešiais ryšių atvejais.
- 37 Bendrasis Teismas esą neturėjo kliūčių įvertinti argumentų, susijusių su pažeidimo sunkumu ir baudos dydžiu. Konkrečiai kalbant, ryšių, kuriuos palaikė apeliantė, skaičius neturi įtakos pažeidimo sunkumo vertinimui ar galimybei taikyti 16 % sunkumo koeficientą.
- 38 Bendrajam Teismui taip pat nebuvo kliūčių išnagrinėti argumentų, susijusių su apeliantės dalyvavimu darant vieną tęstinį pažeidimą, nes ji mažiausiai vieną kartą per metus palaikė ryšius ir šie ryšiai yra bendro plano dalis. Jis taip pat turėjo galimybę teisingai įvertinti argumentus, susijusius su 2003 m. rugsėjo 24 d. ir lapkričio 3 d. ryšių su *Samsung* antikonkurenciniu pobūdžiu, nes *Renasas* pateikti įrodymai buvo tik viena iš priežasčių, dėl kurių Bendrasis Teismas patvirtino Komisijos išvadas, susijusias su *Samsung*, kaip liudytojos, patikimumu ir su keitimusi informacija šiais ryšių atvejais.
- 39 Apeliantės argumentas, kad turi būti panaikintas visas ginčijamas sprendimas, yra nepriimtinas remiantis Teisingumo Teismo procedūros reglamento 169 straipsnio 2 dalimi.
- 40 Su skundžiamo sprendimo 153 punktu susijęs argumentas esą yra netinkamas, nes Bendrasis Teismas rėmėsi tik 2003 m. lapkričio 3 ir 27 d. antikonkurenciniais ryšiais, bet ne kitais devyniais šių ryšių atvejais.
- 41 Prašymų dėl žalos atlyginimo teikimo grėsmė apeliantei kilo ne dėl Bendrojo Teismo požiūrio, o dėl jos dalyvavimo mažiausiai vieną kartą per metus palaikant antikonkurencinius ryšius laikotarpiu nuo 2003 iki 2005 m.
- 42 Dėl apeliantės argumento, susijusio su skundžiamo sprendimo 136 ir 137 punktais, pažymėtina, kad ji painioja dvi skirtingas sąvokas, t. y. apeliantės palaikytų antikonkurencinių ryšių skaičiaus įrodymą ir šių ryšių antikonkurencinio pobūdžio įrodymą.

b) Teisingumo Teismo vertinimas

- 43 Iš pradžių reikia pažymėti, kad skundžiamo sprendimo 160 punktas yra susijęs su tuo, kaip Bendrasis Teismas vertino trečiojo pagrindo, kurį jame pateikė apeliantė, trečią dalį, susijusią su įrodymų, leidžiančių konstatuoti SESV 101 straipsnio pažeidimą, nebuvimu. Šis punktas suformuluotas taip:

„<...> [apeliantė] neginčija Komisijos vertinimo, kad kainos iš principo buvo nustatomos kasmet, ir tai, beje, parodo diskusijos, kuriose dalyvavo [apeliantė]. Tokiomis aplinkybėmis dėl 2003–2005 m. pakanka išnagrinėti, ar [apeliantė] vieną kartą ar atitinkamais atvejais du kartus dalyvavo antikonkurencinėse diskusijose su *Samsung* ar *Renasas* kiekvienais iš šių trejų metų, tam, kad būtų padaryta išvada, ar buvo SESV 101 straipsnio pažeidimas. Tokiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas mano, kad iš pradžių reikia išnagrinėti penkis [apeliantės] ryšius su *Samsung* ar *Renasas* atvejus, t. y. 2003 m. rugsėjo 24 d. (pirmasis atvejis), 2003 m. lapkričio 3 d. (antrasis atvejis), 2004 m. kovo 18 d. (šeštasis atvejis), 2004 m. birželio 1–8 d. (septintasis atvejis) ir 2005 m. kovo 31 d. (vienuoliktasis atvejis), iš kurių pirmasis ir paskutinis, Komisijos teigimu, žymi atitinkamai [apeliantės] dalyvavimo darant nagrinėjamą pažeidimą pradžią ir pabaigą. Tik tuomet, jei remiantis šiais penkiais ryšių atvejais nepavyktų įrodyti

nagrinėjamo pažeidimo buvimo, reikėtų išnagrinėti, ar kiti ryšiai, kaip antai 2003 m. lapkričio 17 d., dėl kurių [apeliantė] savo procesiniuose dokumentuose ir per posėdį teigė, kad jie nebuvo neteisėti, leidžia įrodyti šio pažeidimo buvimą.“

- 44 Išnagrinėjęs apeliantės argumentus, susijusius su šiais penkiais ryšių atvejais, skundžiamo sprendimo 207 punkte Bendrasis Teismas padarė išvadą, jog Komisija nesuklydo nusprendusi, kad apeliantė dalyvavo antikonkurencinėse diskusijose su *Samsung* ir *Renesas* nuo 2003 m. rugsėjo 24 d. iki 2005 m. kovo 31 d.
- 45 Kita vertus, Bendrasis Teismas nenagrinėjo argumentų, kuriais apeliantė ginčijo Komisijos išvadas dėl kitų šešių dvišalių ryšių, ginčijamame sprendime konstatuotų jos atžvilgiu.
- 46 Apeliantė ginčija šį Bendrojo Teismo požiūrį, iš esmės motyvuodama tuo, kad jis nesuderinamas su išsamios teisminės kontrolės reikalavimais, kiek tai susiję tiek su teisėtumo kontrole, tiek su baudos dydžio kontrole.
- 47 Šiuo aspektu reikia priminti, kad Komisijos sprendimų, susijusių su procedūra pagal SESV 101 ir 102 straipsnius, teisminės kontrolės sistemą sudaro SESV 263 straipsnyje nustatyta institucijų aktų teisėtumo kontrolė, kuri pagal SESV 261 straipsnį ieškovo prašymu gali būti papildyta Bendrojo Teismo neribota jurisdikcija, kiek tai susiję su šioje srityje Komisijos skirtomis sankcijomis (2016 m. sausio 21 d. Sprendimo *Galp Energía España ir kt. / Komisija*, C-603/13 P, EU:C:2016:38, 71 punktą).
- 48 Reikia priminti, kad SESV 263 straipsnyje numatyta teisėtumo kontrolė taikoma visiems Komisijos sprendimų, susijusių su procedūra pagal SESV 101 ir 102 straipsnius, elementams, kurių išsamią kontrolę tiek teisės, tiek faktų požiūriu užtikrina Bendrasis Teismas, atsižvelgdamas į ieškovo nurodytus pagrindus ir visas reikšmingas aplinkybes (šiuo klausimu žr. 2016 m. sausio 21 d. Sprendimo *Galp Energía España ir kt. / Komisija*, C-603/13 P, EU:C:2016:38, 72 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 49 Nagrinėjamu atveju apeliantė, be kita ko, prašo atlikti Komisijos išvados, kad ji dalyvavo darant vieną tęstinį pažeidimą laikotarpiu nuo 2003 m. rugsėjo 24 d. iki 2005 m. kovo 31 d., teisėtumo kontrolę.
- 50 Kaip matyti iš šio sprendimo 43 punkto, savo požiūrį, kad reikia išnagrinėti tik penkis iš vienuolikos nagrinėjamų dvišalių ryšių, Bendrasis Teismas pateisino aplinkybe, kurios apeliantė neginčijo, kad dėl kainų iš principo buvo deramasi kasmet. Svarbu pridurti, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 115 ir 116 punktų, apeliantė apeliaciniame procese nepateikė jokio priimtino argumento, galinčio paneigti šį pateisinimą.
- 51 Taigi, viena vertus, Bendrasis Teismas teisės požiūriu pakankamai išdėstė priežastis, dėl kurių išnagrinėjo tik tam tikrus apeliantės ginčytus ryšių atvejus.
- 52 Kita vertus, reikia konstatuoti, kad siekdamas patvirtinti Komisijos išvados, jog apeliantė dalyvavo darant nagrinėjamą pažeidimą, teisėtumą Bendrasis Teismas galėjo apsiriboti Komisijos išvadų, susijusių ne tik su pirmu ir paskutiniu slaptų ryšių atvejais, bet ir su vienu ar dviem ryšių atvejais per dalyvavimo metus, kontrole.
- 53 Iš tiesų, kai pažeidimas trunka daugelį metų, tai, kad karteliniai veiksmai vykdomi įvairiais laikotarpiais, kuriuos gali skirti trumpesnis ar ilgesnis laiko tarpas, nedaro įtakos šio kartelinio susitarimo egzistavimui, jei įvairiais šį pažeidimą sudarančiais veiksmais siekiama vieno tikslo ir jie yra vieno tęstinio pažeidimo epizodai (2006 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Technische Unie / Komisija*, C-113/04 P, EU:C:2006:593, 169 punktą).

- 54 Be to, remiantis suformuluota jurisprudencija, tai, kad įmonė dalyvavo atliekant ne visus kartelio veiksmus arba kad jos vaidmuo atliekant tuos veiksmus buvo nereikšmingas, nėra svarbu nustatant jos įvykdyto pažeidimo buvimą, nes reikia atsižvelgti į šias aplinkybes tik vertinant pažeidimo sunkumą ir prireikus nustatant baudos dydį (2012 m. gruodžio 6 d. Sprendimo *Komisija / Verhuizingen Coppens*, C-441/11 P, EU:C:2012:778, 45 punktą ir nurodyta jurisprudencija).
- 55 Taigi reikia atmesti pirmojo pagrindo pirmą dalį, kiek ji susijusi su SESV 263 straipsnio pažeidimu ir pareigos motyvuoti nesilaikymu.
- 56 Kadangi, kaip matyti iš šio sprendimo 46 punkto, pirmojo pagrindo pirma dalis taip pat susijusi su tuo, kad Bendrasis Teismas nesilaikė neribotos jurisdikcijos, taigi su aplinkybėmis, kurios bus išnagrinėtos vertinant trečiąjį pagrindą, šiuo aspektu pateikti argumentai bus nagrinėjami kartu su tuo pagrindu.

2. Dėl pirmojo pagrindo antros dalies

a) Šalių argumentai

- 57 Pirmojo pagrindo antroje dalyje apeliantė Bendrąjį Teismą kaltina tuo, kad šis skundžiamo sprendimo 118 punkte suklydo, kai jai priskyrė pareigą įrodyti 2003 m. lapkričio 3 d. *Samsung* vidaus el. laiško (toliau – 2003 m. lapkričio 3 d. el. laiškas) autentiškumo nebuvimą. Kadangi Komisija, kuriai tenka pareiga įrodyti pažeidimą, neįrodė šio el. laiško autentiškumo laikydamosi gero administravimo principo ir atsižvelgdama į apeliantės išreikštas dideles abejones, šis įrodymas ir kiti *Samsung* pateikti įrodymai turėjo būti pripažinti nepriimtinais.
- 58 Bendrasis Teismas taip pat padarė akivaizdžių vertinimo klaidų ir pažeidė teisę į gynybą, kai skundžiamo sprendimo 74 punkte priėjo prie išvados, kad apeliantės pateikta kompiuterinė ekspertizė neįrodo šio el. laiško neautentiškumo.
- 59 Be to, skundžiamo sprendimo 118 punkte teigdamas, kad apeliantė nepateikė argumentų, įrodančių būtinybę atlikti nepriklausomą ekspertizę, Bendrasis Teismas esą pažeidė teisę į gynybą ir teisę į teisingą bylos nagrinėjimą. Remdamasi *Autorité de la concurrence française* (Prancūzijos konkurencijos tarnyba) sprendimu apeliantė mano, kad atsižvelgdama į jos ir *Samsung* pateiktas pastabas Komisija turėjo paskirti nepriklausomą ekspertą nagrinėjamo el. laiško autentiškumui įvertinti. Juo labiau ji turėjo tai padaryti atsižvelgiant į tai, kad procedūros kartelių bylose yra baudžiamosios teisės pobūdžio. Komisijos mokslo vertinimai negali išsklaidyti abejonių dėl pateiktų įrodymų autentiškumo.
- 60 Remdamasis tokiais įrodymais Bendrasis Teismas klaidingai įvertino nagrinėjamo pažeidimo trukmę ir apimtį. Be *Samsung* pateiktų įrodymų, kurie esą turėjo būti pripažinti nepriimtinais, Komisija nebūtų galėjusi konstatuoti nei to, kad apeliantė darė pažeidimą 2003 m., nei to, kad ji dalyvavo darant vieną tęstinį pažeidimą. Konkrečiai kalbant, apeliantė ginčija skundžiamo sprendimo 143 ir 144 punktus ir to sprendimo 150 punkte pateiktą nuorodą į to laikotarpio įrodymus ir *Renesas* pateiktus įrodymus, nes jų Bendrasis Teismas nenagrinėjo.
- 61 Komisija ginčija visų šių argumentų pagrįstumą.

b) Teisingumo Teismo vertinimas

- 62 Iš pradžių reikia pažymėti, kad iš Bendrojo Teismo konstatuotų faktinių aplinkybių matyti, jog 2003 m. lapkričio 3 d. el. laišką, kurį *Samsung* pateikė po to, kai buvo sustabdytos diskusijos dėl susitarimo, Komisija panaudojo siekdama įrodyti, kad apeliantė ir *Samsung* tą dieną palaikė antikonkurencinius ryšius. Apeliantė Komisijoje ginčijo šio laiško autentiškumą ir pateikė ekspertizės ataskaitą savo

pastabose dėl antro faktinių aplinkybių išdėstymo, kurių rengiant šis el. laiškas jai buvo perduotas Nepaprašiusi nepriklausomos ekspertizės Komisija atmetė apeliančios abejonės remdamasi savo pačios atliktais mokslo vertinimais dėl šio el. laiško autentiškumo.

- 63 Šioje pagrindinio dalyje apeliančios kaltina Bendrąjį Teismą, kad šis atmetė argumentą, susijusį su tuo, kad Komisija nesikreipė dėl nepriklausomos ekspertizės siekdama išsiaiškinti, ar 2003 m. lapkričio 3 d. el. laiškas yra autentiškas. Šiuo aspektu skundžiamame sprendimo 118 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad Komisija turėjo tam tikrą diskreciją nuspręsti, kokių papildomų priemonių reikia imtis, ir kad nagrinėjamu atveju apeliančios neįrodė, jog tokia ekspertizė turi būti atlikta.
- 64 Apeliančios mano, kad taip Bendrasis Teismas jai priskyrė pareigą įrodyti, jog 2003 m. lapkričio 3 d. el. laiškas nėra autentiškas, todėl skundžiamame sprendime yra padaryta teisės klaida.
- 65 Šiuo aspektu primintina, kad Sąjungos teisėje galioja laisvo įrodymų vertinimo principas, pagal kurį, pirma, jeigu įrodymas gautas teisėtai, jo priimtinumas negali būti ginčijamas Bendrajame Teisme, ir, antra, vienintelis reikšmingas kriterijus vertinant teisėtai pateiktų įrodymų įrodomąją galią yra jų patikimumas (2013 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Siemens ir kt. / Komisija*, C-239/11 P, C-489/11 P ir C-498/11 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2013:866, 128 punktas ir nurodyta jurisprudencija).
- 66 Kai Komisija remiasi įrodymais, kurių iš esmės pakanka pažeidimui įrodyti, atitinkamai įmonei nepakanka remtis galimybe, kad būtų aplinkybės, kuri galėjo turėti poveikį tokių įrodymų įrodomajai galiai, kad Komisijai tektų pareiga įrodyti, jog ši aplinkybė neturėjo poveikio jų įrodomajai galiai. Atvirkščiai, išskyrus atvejus, kai tokio įrodymo atitinkama įmonė negali pateikti dėl pačios Komisijos veiksmų, ši įmonė privalo teisės požiūriu pakankamai įrodyti, kad, pirma, aplinkybė, kuria ji remiasi, egzistuoja ir, antra, šia aplinkybe paneigiama įrodymų, kuriais remiasi Komisija, įrodomoji galia (2012 m. lapkričio 22 d. Sprendimo *E.ON Energie / Komisija*, C-89/11 P, EU:C:2012:738, 76 punktas).
- 67 Šios išvados galioja ir tuo atveju, kai apeliančios, kaip šiuo atveju, ginčija ne įrodymo patikimumą, bet jo autentiškumą.
- 68 Nagrinėjamu atveju tiek iš ginčijamo sprendimo 164–174 konstatuojamųjų dalių, tiek iš skundžiamo sprendimo 65, 74, 82 ir 182 punktų matyti, kad ginčijamame sprendime Komisija išsamiai atsakė į apeliančios abejonės dėl 2003 m. lapkričio 3 d. el. laiško autentiškumo ir jas iš esmės atmetė. Tokiomis aplinkybėmis būtent apeliančios Bendrajame Teisme turi įrodyti, kad Komisijos atsakyme yra padaryta klaidų dėl nepakankamo nagrinėjimo. Iš esmės iš skundžiamo sprendimo 65 ir 82–84 punktų matyti, kad apeliančios neįrodė, jog tokių klaidų buvo padaryta.
- 69 Vadinas, Bendrasis Teismas galėjo nepagrįstai neperkeldamas įrodinėjimo pareigos atmesti įvairius apeliančios argumentus, susijusius su 2003 m. lapkričio 3 d. el. laiško autentiškumo nebuvimu, motyvuodamas tuo, kad apeliančios neįrodė, jog Komisijos pateikti paaiškinimai buvo klaidingi. Taip pat neperkeldamas šios pareigos jis galėjo skundžiamame sprendimo 118 punkte atmesti apeliančios argumentus, kad Komisija turėjo paprašyti nepriklausomos ekspertizės siekdama nustatyti, ar šis el. laiškas yra autentiškas.
- 70 Šiame kontekste, kiek apeliančios tvirtina, kad buvo pažeista teisė į gynybą, pakanka pažymėti, jog tiek per administracinę procedūrą, tiek per procesą Bendrajame Teisme ji galėjo pateikti savo argumentus, susijusius su 2003 m. lapkričio 3 d. el. laiško autentiškumu.
- 71 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, apeliančios argumentus, susijusius su skundžiamame sprendimo 143, 144 ir 150 punktais, kiek jie pagrįsti klaidinga prielaida, kad Bendrasis Teismas jai priskyrė pareigą įrodyti 2003 m. lapkričio 3 d. el. laiško autentiškumo nebuvimą, reikia pripažinti netinkamais.
- 72 Taigi pirmojo pagrindinio dalyje antra dalis turi būti atmesta.

3. Dėl pirmojo pagrindo trečios dalies

a) Šalių argumentai

- 73 Pirmojo pagrindo trečioje dalyje apeliantė kaltina Bendrąją Teismą tuo, kad šis pažeidė teisę į gynybą ir padarė akivaizdžią teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 85 punkte nusprendė, kad tai, jog apeliantei laiku nebuvo pateikti Komisijos mokslo vertinimai, susiję su 2003 m. lapkričio 3 d. el. laiško autentiškumu, kurie yra kaltę patvirtinantys įrodymai, neturėjo įtakos rezultatui, prie kurio Komisija priėjo ginčijamame sprendime.
- 74 Apeliantė mano, kad dėl to, jog Komisija jai nepateikė šių vertinimų, ji neteko galimybės dar labiau pagrįsti didelių abejonių, kurių buvo išreiškusi dėl šio el. laiško autentiškumo, įrodyti jo autentiškumo nebuvimą ar būtinybę šiuo tikslu atlikti nepriklausomą ekspertizę ir atsakyti į Komisijos vertinimus. Ieškovės teisės į gynybą pažeidimo, kuri apunkina tai, kad jai klaidingai priskirta pareiga įrodyti minėto el. laiško autentiškumo nebuvimą, negali kompensuoti mokslo vertinimų pateikimas per procesą Bendrajame Teisme.
- 75 Komisija nesutinka su visais šiais argumentais.

b) Teisingumo Teismo vertinimas

- 76 Šioje dalyje apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas suklydo atmesdamas jos argumentus, susijusius su tuo, kad Komisija, per administracinę neperdavusi jai savo mokslo vertinimų dėl 2003 m. lapkričio 3 d. el. laiško autentiškumo, pažeidė apeliantės teisę į gynybą.
- 77 Šiuo aspektu Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 77 ir 80 punktuose pažymėjo, kad Komisija apeliantei turėjo perduoti savo mokslo vertinimus kaip kaltę patvirtinančius įrodymus. Vis dėlto to sprendimo 81–85 punktuose jis konstatavo, kad apeliantė neįrodė, jog rezultatas, prie kurio Komisija priėjo ginčijamame sprendime, būtų buvęs kitoks, jei tie vertinimai būtų perduoti, todėl atmetė apeliantės argumentus, susijusius su teisės į gynybą pažeidimu.
- 78 Tai darydamas Bendrasis Teismas laikėsi Teisingumo Teismo jurisprudencijos, pagal kurią tam, kad teisės į gynybą pažeidimas lemtų ginčijamo akto panaikinimą, reikia, kad, nesant šio pažeidimo, procedūros rezultatas būtų gavęs būti kitoks, o tai įrodyti turi atitinkama įmonė (2016 m. birželio 16 d. Sprendimo *SKW Stahl-Metallurgie ir SKW Stahl-Metallurgie Holding / Komisija*, C-154/14 P, EU:C:2016:445, 69 punktas ir nurodyta jurisprudencija).
- 79 Apeliantė nepateikė jokių įrodymų, patvirtinančių, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą ar iškreipė faktines aplinkybes arba įrodymus, kai remdamasis jam pateiktais argumentais ir įrodymais nusprendė, kad ji neįrodė, jog rezultatas, prie kurio Komisija priėjo ginčijamame sprendime, galėtų būti kitoks, jei ši institucija per administracinę procedūrą būtų jai perdavusi savo mokslo vertinimus.
- 80 Taigi pirmojo pagrindo trečia dalis turi būti atmesta.

4. Dėl pirmojo pagrindo ketvirtos dalies

a) Šalių argumentai

- 81 Pirmojo pagrindo ketvirtą dalį, siejamą su nekaltumo prezumpcijos, teisės į gynybą ir pareigos motyvuoti pažeidimu, sudaro du pagrindiniai kaltinimai.

- 82 Pateikdama pirmąjį kaltinimą apeliantė ginčija Bendrojo Teismo išvadas, visų pirma pateiktas skundžiamo sprendimo 93 ir 126 punktuose, susijusias su *Samsung*, kaip liudytojos, patikimumu.
- 83 Pirma, apeliantė mano, kad argumentas, jog *Samsung* yra patikima liudytoja, nes pateikė prašymą atleisti nuo baudos ar ją sumažinti, tinka tik dėl įrodymų, pateiktų liudytojo, kurį Komisija jau yra laikinai atleidusi nuo baudos. Taip nebuvo *Samsung* atveju tuo metu, kai buvo pateikti ginčijami įrodymai. Kadangi *Samsung* kilo grėsmė, jog nepavykus susitarimui jai bus paskirta visa bauda, ši bendrovė nebūtų nieko praradusi pateikdama klaidingus parodymus, juo labiau kad pagal Korėjos teisę jai nekilo jokios baudžiamųjų sankcijų dėl klaidingų parodymų rizikos.
- 84 Taigi Bendrasis Teismas esą turėjo remtis kitais įrodymais tam, kad būtų įrodyti ginčijami *Samsung* ir apeliantės dvišaliai ryšiai. Tokių įrodymų nėra. Šiuo aspektu apeliantė kritikuoja skundžiamo sprendimo 145–151 punktus, kurių, kaip ji mano, negalima laikyti paprasčiausiais dėl išsamumo pateiktais motyvais. To sprendimo 148 ir 149 punktai, kuriuose teigiama, kad *Samsung* pateiktus įrodymus patvirtino kiti pažeidimo dalyviai, prieštarauja jo 155 punktui. Skundžiamo sprendimo 147 punkte nurodytas *Philips* el. laiškas grindžiamas tik pritarimo pareiškimu; apeliantė neturėjo jokių dvišalių ryšių su *Philips*. Minėtose ginčijamo sprendimo ištraukose nenurodyta, kad *NXP Semiconductors NV* pateikė įrodymų, patvirtinančių *Samsung* nurodytas aplinkybes. Ginčijamo sprendimo 157 konstatuojamojoje dalyje paminėta aplinkybė, kad *Renesas* pateikė šias aplinkybes patvirtinančių įrodymų, yra nelogiška ir neatitinka Bendrojo Teismo atliktos dalinės kontrolės; šis teismas nenagrinėjo ir nenustatė to, kad *Renesas* ir apeliantė buvo susitikusios 2003 m., kai buvo palaikomi neteisėti ryšiai su *Samsung*. Taigi *Renesas* negalėjo pagrįsti ginčijamų faktinių aplinkybių, nustatytų remiantis *Samsung* pateiktais nepriimtiniais įrodymais.
- 85 Kadangi apeliantės liudytojui, priešingai nei *Samsung* liudytojui, kilo baudžiamųjų sankcijų grėsmė klaidingų parodymų atveju, Bendrasis Teismas turėjo pirmenybę teikti pirmojo parodymams. Abejones jis turėjo vertinti apeliantės naudai, remdamasis *in dubio pro reo* principu.
- 86 Antra, šis principas taip pat buvo pažeistas dėl to, kad skundžiamo sprendimo 123 ir 124 punktuose Bendrasis Teismas apeliantės nenaudai *Samsung* taikė advokato ir jo kliento bendravimo slaptumo taisyklę. Iš tiesų, kiek tai susiję su nagrinėjamais parodymais, šiuos parodymus pateikęs *Samsung* darbuotojas tik miglotai prisiminė *Samsung* valdybos veiklą, nes praėjo dešimt metų po nurodyto pažeidimo.
- 87 Pateikdama antrąjį kaltinimą apeliantė tvirtina, kad Bendrasis Teismas suklydo manydamas, jog nagrinėjamas pažeidimas yra susijęs su jos ne SIM lustais, nepakankamai motyvavo savo sprendimą ir pažeidė *in dubio pro reo* principą.
- 88 Pirma, skundžiamo sprendimo 255 punkte Bendrasis Teismas esą naudojo neteisingą *Samsung* vidaus ataskaitos vertimą ir taip iškraipė įrodymus. Remdamasis teisingu vertimu Bendrasis Teismas nebūtų galėjęs konstatuoti, kad nagrinėjami įrodymai patvirtina išvadą, jog 2003 m. rugsėjo 24 d. *Samsung* ir apeliantė tarėsi dėl ne SIM lustų.
- 89 Antra, tai, kas išdėstyta skundžiamo sprendimo 256 punkte, negali patvirtinti, kad su ne SIM lustais susijusias pajamas reikia įtraukti apskaičiuojant baudos dydį už visą pažeidimo laikotarpį, ir prieštarauja požiūriui, kurio laikomasi to sprendimo 160 punkte. Iš tiesų *Samsung* vidaus ataskaitoje, kuri panaudota 2003 m. rugsėjo 24 d. ryšiams įrodyti, ne SIM lustai paminėti tik dėl 2004 m. ir tai padaryta labai bendrame pareiškime, kurio negalima laikyti turinčiu tikslą apriboti konkurenciją ar darančiu tokį poveikį. Šis pareiškimas esą negali sumažinti *Samsung* netikrumo, nes kortelių lustų sektoriuje, kurio gyvavimo ciklas yra trumpas dėl nuolatinės technologinės pažangos, kainos nuolat mažėja. Nesant jokių kitų ryšių, susijusių su ne SIM lustais, apskaičiuojant baudos dydį į su šiais produktais susijusias pajamas buvo galima atsižvelgti nebent dėl 2004 m.

- 90 Trečia, apeliantė ginčija skundžiamo sprendimo 257 punkte konstatuotą koreliaciją tarp SIM lustų ir ne SIM lustų, nes ji esą grindžiama akivaizdžiai klaidingu vertinimu, todėl ginčijamo sprendimo 221 konstatuojamojoje dalyje Komisijos panaudotų įrodymų iškraipymu. Iš ginčijamo sprendimo 6 ir 221 konstatuojamųjų dalių matyti, kad kortelių lustų rinką galima padalyti į du segmentus. Jei segmentacija nebūtų buvusi absoliuti, Komisija nebūtų konstatavusi koreliacijos.
- 91 Ketvirta, net jeigu tokia koreliacija egzistuoja, Bendrasis Teismas nepaaiškino, kaip nurodytas keitimasis informacija dėl SIM lustų galėjo paveikti konkurenciją dėl ne SIM lustų. Konkrečiai kalbant, skundžiamo sprendimo 258 punktą yra nepakankamai motyvuotas šiuo aspektu. Be to, ginčijamo sprendimo 217 konstatuojamojoje dalyje nurodytas *Reenas* pareiškimas, kad pažeidimas buvo susijęs su dviem lustų tipais, o informacija apie ne SIM lustus buvo reikšminga SIM lustų tiekėjams, nebuvo pagrįstas ir jį ginčijo apeliantė bei *Philips*. Dėl šio ginčijimo pažymėtina, jog tam, kad į šį pareiškimą būtų galima atsižvelgti, jį esą turėjo patvirtinti kiti įrodymai.
- 92 Komisija ginčija visų šių argumentų pagrįstumą.

b) Teisingumo Teismo vertinimas

1) Dėl pirmojo kaltinimo

- 93 Pateikdama pirmąjį kaltinimą apeliantė ginčija tam tikras Bendrojo Teismo išvadas dėl *Samsung*, kaip liudytojos, patikimumo ir dėl *Samsung* pateiktiems įrodymams pripažintos įrodomosios galios.
- 94 Šiuo aspektu, pirma, iš pradžių reikia konstatuoti, kad skundžiamo sprendimo 93 punkte Bendrasis Teismas teisėtai pažymėjo, jog tai, kad *Samsung* darbuotojui, kuris yra pareiškimo, kurio įrodomąją galią ginčija apeliantė, autorius, Korėjoje nekilo baudžiamųjų sankcijų grėsmė klaidingų parodymų atveju, nepanaikina šio pareiškimo įrodomosios galios, nes *Samsung*, kaip prašymo pagal pranešimą dėl bendradarbiavimo pateikėjai, kilo grėsmė dėl klaidingų parodymų netekti dėl šio bendradarbiavimo teikiamos naudos.
- 95 Iš tiesų pareiškėjo bandymas pagal šį pranešimą suklaidinti Komisiją gali lemti abejones dėl jo nuoširdumo ir visapusiško bendradarbiavimo, todėl jis gali netekti galimybės pasinaudoti šiuo pranešimu (pagal analogiją žr. 2013 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Siemens ir kt. / Komisija*, C-239/11 P, C-489/11 P ir C-498/11 P, nepaskelbtas Rink, EU:C:2013:866, 138 punktą).
- 96 Toliau apeliantės teiginiu, kad *Samsung* pateiktus įrodymus turėjo patvirtinti kiti nagrinėjamo pažeidimo dalyviai, nors to esą nebuvo, iš tikrųjų ginčijami ne skundžiamo sprendimo 148 ir 149 punktai, bet ginčijamo sprendimo 156–161 konstatuojamosiose dalyse padarytos Komisijos išvados, kad *Samsung* pareiškimus patvirtino kiti nagrinėjamo pažeidimo dalyviai. Tuose punktuose Bendrasis Teismas pažymėjo, ir apeliantė Teisingumo Teisme to neginčijo, kad jam nagrinėjant bylą tos išvados nebuvo kvestionuojamos.
- 97 Taigi šis teiginys nepriimtinas, remiantis suformuota jurisprudencija, pagal kurią apeliaciniame procese Teisingumo Teismas turi tik jurisdikciją ištirti pirmojoje instancijoje nagrinėtų pagrindų ir argumentų teisinį vertinimą. Todėl šalis negali Teisingumo Teisme pirmą kartą pateikti pagrindų ar argumentų, kuriais nesirėmė Bendrajame Teisme (šiuo klausimu žr. 2016 m. lapkričio 8 d. Sprendimo *BSH / EUIPO*, C-43/15 P, EU:C:2016:837, 43 punktą ir 2017 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Telefónica / Komisija*, C-487/16 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2017:961, 84 punktą).
- 98 Be to, reikia atmesti argumentą, siejamą su tuo, kad skundžiamo sprendimo 148 ir 149 punktų motyvai tariamai prieštarauja to sprendimo 155 punkte nurodytiems motyvams. Iš tiesų pastarajame punkte Bendrasis Teismas neprieštaravo tam, kad *Samsung* parodymų visumą patvirtino kiti pažeidimo

dalyviai, ir apsiribojo atsakymu į apeliančės argumentą, pažymėdamas, jog ginčijamo sprendimo 152, 157 ir 158 konstatuojamosiose dalyse, kurias ginčija apeliančė, Komisija nekonstatavo, kad 2003 m. lapkričio 3 ir 17 d. ryšius patvirtino kitų minėtų dalyvių įrodymai.

- 99 Galiausiai argumentas, siejamas su tariamu įrodymų iškraipymu dėl to, kad skundžiamo sprendimo 147 punkte buvo paminėta *NXP Semiconductors*, grindžiamas klaidingu ginčijamo sprendimo supratimu. Iš tiesų, priešingai, nei teigia apeliančė, *NXP Semiconductors* yra paminėta ginčijamo sprendimo 158, 159 ir 161 konstatuojamosiose dalyse.
- 100 Antra, dėl skundžiamo sprendimo 123 ir 124 punktų reikia pažymėti, kad, viena vertus, kadangi apeliančė argumentą grindžia to sprendimo 123 punkte paminėto pareiškimo neaiškumu, iš tikrųjų ji siekia, kad būtų iš naujo įvertinta to pareiškimo įrodomoji galia, o to, remiantis Teisingumo Teismo suformuota jurisprudencija, Teisingumo Teismo negali padaryti, nebent šis įrodymas būtų iškraipytas (2017 m. sausio 12 d. Sprendimo *Timab Industries ir CEPR / Komisija*, C-411/15 P, EU:C:2017:11, 153 punktas ir nurodyta jurisprudencija). Kita vertus, kalbant apie argumentą, susijusį su skundžiamo sprendimo 124 punktu, pakanka konstatuoti, kad šis punktas pateiktas dėl išsamumo, kaip matyti iš jo pradžioje vartojamo žodžių junginio „bet kuriuo atveju“. Taigi šis argumentas nereikšmingas.
- 101 Vadinasi, pirmąjį kaltinimą reikia atmesti.

2) Dėl antrojo kaltinimo

- 102 Pateikdama antrąjį kaltinimą dėl skundžiamo sprendimo 255–258 punktų apeliančė Bendrajam Teismui iš esmės priekaištauja dėl to, kad šis iškraipė įrodymus, nes patvirtino išvadą, kad apeliančė dalyvavo darant pažeidimą, susijusį su ne SIM lustais, ir tai, kad apskaičiuojant baudos dydį turi būti atsižvelgta į jos pajamas, susijusias su šiais produktais.
- 103 Toks iškraipymas konstatuotinas, kai, nesant naujų įrodymų, esamų įrodymų vertinimas akivaizdžiai klaidingas. Būtent apeliančės turi nurodyti, kokie tiksliai įrodymai buvo iškraipyti, ir įrodyti padarytas vertinimo klaidas (šiuo klausimu žr. 2010 m. birželio 17 d. Sprendimo *Lafarge / Komisija*, C-413/08 P, EU:C:2010:346, 16 ir 17 punktus; taip pat 2017 m. balandžio 27 d. Sprendimo *FSL ir kt. / Komisija*, C-469/15 P, EU:C:2017:308, 47 ir 48 punktus).
- 104 Skundžiamo sprendimo 255–258 punktuose Bendrasis Teismas atmetė jame pateiktą penktąjį pagrindą, siejamą su baudos dydžio apskaičiavimo klaida, padaryta dėl to, kad Komisija atsižvelgė į ne SIM lustus.
- 105 Pirma, skundžiamo sprendimo 255 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad per 2003 m. rugsėjo 24 d. susitikimą apeliančė ir *Samsung* aptarė ne SIM lustų kainas ir rinką. To sprendimo 256 punkte jis laikėsi nuomonės, kad šios aplinkybės, kurią patvirtina *Samsung* darbuotojo vidaus ataskaita, pakanka konstatuoti, jog antikonkurencinės diskusijos buvo susijusios ne tik su SIM lustais, net jeigu nebuvo rašytinių įrodymų apie tai, kad apeliančė ir jos konkurentai keitėsi informacija apie ne SIM lustus.
- 106 Šiuo aspektu reikia pažymėti, kad net jeigu Bendrasis Teismas rėmėsi neteisingu šios vidaus ataskaitos vertimu, vis dėlto iš dviejų vertimų, kuriuos apeliančė pateikė Teisingumo Teisme, matyti, kad kainos sektoriuose, kuriuose, kaip antai susijusiuose su bankais ar tapatybe, naudojami ne SIM lustai, iš tikrųjų buvo aptartos per 2003 m. rugsėjo 24 d. susitikimą. Todėl Bendrasis Teismas, neiškraipydamas įrodymų, konstatavo, kad per tą susitikimą buvo keičiamasi informacija ne apie SIM lustų kainas.
- 107 Antra, skundžiamo sprendimo 257 punkte Bendrasis Teismas pridūrė, kad savo procesiniuose dokumentuose apeliančė nepateikė jokio argumento, prieštaraujamo ginčijamo sprendimo 221 konstatuojamojoje dalyje padarytai išvadai, kad esama koreliacijos tarp SIM lustų ir ne SIM lustų. Kadangi Bendrasis Teismas manė, kad su SIM lustų kainomis susiję antikonkurenciniai veiksmai

neabejotinai turėjo poveikį ne SIM lustų kainai, to sprendimo 258 punkte jis nutarė, jog tai, kad SIM lustai ir ne SIM lustai nepriklauso tai pačiai produktų rinkai, neturi įtakos tam, kad apskaičiuodama baudos dydį Komisija galėjo atsižvelgti į ne SIM lustus.

- 108 Teisingumo Teisme apeliantė nekvestionavo to, kaip Bendrasis Teismas aiškino jos procesinius dokumentus pirmojoje instancijoje, manydamas, kad ji neginčijo Komisijos išvados, jog esama koreliacijos tarp SIM lustų ir ne SIM lustų. Per posėdį Teisingumo Teisme gavusi tokį klausimą ji taip pat nenurodė jokios minėtų procesinių dokumentų dalies, kurioje būtų pažymėta, kad ji Bendrajame Teisme ginčijo šią koreliaciją. Todėl apeliantė neturi pagrindo Teisingumo Teisme ginčyti išvados dėl šios koreliacijos.
- 109 Tokiomis aplinkybėmis, kadangi apeliantė Bendrajame Teisme ginčijo ne visas ginčijamo sprendimo išvadas, kuriomis buvo grindžiamas ne SIM lustų įtraukimas į jos padarytą pažeidimą, ji negali tvirtinti, kad Bendrasis Teismas peržengė savo neribotos jurisdikcijos ribas, kai patvirtino Komisijos teisę atsižvelgti į jos pajamas, susijusias su šiais lustais, dėl viso jos dalyvavimo darant nagrinėjamą pažeidimą laikotarpiu.
- 110 Taigi antrasis kaltinimas ir atitinkamai pirmojo pagrindo ketvirta dalis turi būti atmesti.

5. Dėl pirmojo pagrindo penktos dalies

a) Šalių argumentai

- 111 Pirmojo pagrindo penktoje dalyje apeliantė kaltina Bendrąjį Teismą įrodymų iškraipymu.
- 112 Pirma, Bendrasis Teismas iškraipė įrodymus, kai skundžiamo sprendimo 160 punkte pripažino, kad kainos iš esmės buvo nustatomos kasmet. Iš ginčijamo sprendimo 38–41, 65 ir 297 konstatuojamųjų dalių matyti, kad dėl kainų buvo deramasi kartą per metus arba ketvirtį ar net dažniau. Jei Bendrasis Teismas būtų atsižvelgęs į kas ketvirtį vykusias derybas dėl kainų, jam būtų reikėję papildomų įrodymų tam, kad būtų padaryta išvada, jog apeliantė dalyvavo darant nagrinėjamą pažeidimą.
- 113 Antra, Bendrasis Teismas iškraipė įrodymus, kai nusprendė, kad skundžiamo sprendimo 191–196 punktuose minimo el. laiško autorė buvo *Samsung*. Iš tiesų iš atitinkamų įrodymų ir ginčijamo sprendimo 116 konstatuojamosios dalies matyti, kad tai yra apeliantės vidaus el. laiškas. Dėl šio iškraipymo esą buvo pažeista pareiga atlikti išsamią apeliantės argumentų kontrolę.
- 114 Komisija ginčija šių argumentų pagrįstumą.

b) Teisingumo Teismo vertinimas

- 115 Pirma, apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas iškraipė įrodymus, kai skundžiamo sprendimo 160 punkte pripažino, kad kainos iš esmės buvo nustatomos kasmet.
- 116 Kaip aiškiai matyti iš skundžiamo sprendimo 160 punkto, ir to per posėdį Teisingumo Teisme paklausta apeliantė neneigė, Bendrajame Teisme apeliantė neginčijo, kad dėl kainų iš esmės buvo deramasi kartą per metus. Todėl su šiuo 160 punktu susijęs argumentas yra nepriimtinas remiantis šio sprendimo 97 punkte nurodyta jurisprudencija.
- 117 Antra, apeliantė kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad šis iškraipė faktines aplinkybes, kai skundžiamo sprendimo 191–196 punktuose vertino 2004 m. birželio 1–8 d. ryšius su *Samsung*.

- 118 Tuos argumentus reikia nagrinėti atsižvelgiant į šio sprendimo 100 ir 103 punktuose primintą jurisprudenciją.
- 119 Nagrinėjamu atveju Komisija sutinka su apeliante dėl to, kad skundžiamo sprendimo 191 ir 193 punktuose Bendrasis Teismas suklydo, kai tuose punktuose minimą el. laišką laikė *Samsung* el. laišku, surastu jos patalpose, nors tai buvo apeliančės laiškas, surastas jos patalpose.
- 120 Vis dėlto Teisingumo Teisme apeliante neginčija nei šio el. laiško egzistavimo ir turinio, nei išvadų, kurias juo remdamasis padarė Bendrasis Teismas. Konkrečiai kalbant, ji nepateikia jokio argumento, galinčio įrodyti, kad Bendrasis Teismas iškraipė įrodymus, kai remdamasis tuo el. laišku nusprendė, jog ji palaikė ryšius su *Samsung* ir per juos keitėsi tam tikra informacija, kurią Bendrasis Teismas, vienintelis turintis jurisdikciją vertinti faktines aplinkybes, pripažino antikonkurencine.
- 121 Tokiomis aplinkybėmis darytina išvada, kad nagrinėjamo el. laiško autoriaus tapatybės nurodymas yra rašybos klaida, kuri neturėjo įtakos apeliančės argumentų, susijusių su 2004 m. birželio 1–8 d. ryšiais, vertinimui iš esmės, atsižvelgiant į to laiško turinį.
- 122 Kiek apeliante priduria, kad dėl klaidingo nagrinėjamo el. laiško autoriaus tapatybės nurodymo Bendrasis Teismas pažeidė savo pareigą atlikti išsamią jos argumentų kontrolę, reikia pažymėti, kad jos argumentai neleidžia nustatyti teisės klaidų, kuriomis ji kaltina Bendrąjį Teismą, todėl jie turi būti atmesti kaip šiuo aspektu nepriimtini.
- 123 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, pirmojo pagrindo penkta dalis turi būti atmesta.

6. Išvada dėl pirmojo pagrindo

- 124 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, pirmąjį pagrindą reikia atmesti, tačiau šio sprendimo 191 ir paskesniuose punktuose bus išnagrinėta pirmojo pagrindo pirma dalis, kiek ji susijusi su neribotos jurisdikcijos pažeidimu.

B. Dėl antrojo pagrindo, siejamo su klaidingu SESV 101 straipsnio taikymu

- 125 Apeliančės pateiktą antrąjį pagrindą sudaro trys dalys.

1. Dėl antrojo pagrindo pirmos dalies

a) Šalių argumentai

- 126 Antrojo pagrindo pirmoje dalyje apeliante kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad šis padarė klaidų teisiškai kvalifikuodamas reikšmingas faktines aplinkybes pagal SESV 101 straipsnį. Ji ginčija tai, kaip Bendrasis Teismas vertino 2003 m. rugsėjo 24 d. ir lapkričio 3 d. ryšius su *Samsung*.
- 127 Visų pirma, kiek tai susiję su 2003 m. rugsėjo 24 d. ryšiais, pirma, apeliante mano, kad skundžiamo sprendimo 168 punkte pateikti motyvai neleidžia konstatuoti konkurencijos ribojimo po 2003 m. Iš pradžių pateikdama nuorodą į ginčijamo sprendimo 90 ir 297 konstatuojamąsias dalis ji pažymi, kad panaudotų požymių visumoje galima rasti tik du kartus paminėtas 2003 m. kainas. Tai, pirma, paprasčiausia pastaba apie faktinį kainų lygį rinkoje, kuris buvo viešas, ir, antra, 2003 m. ketvirtojo ketvirčio kainų koregavimo paminėjimas, kiek tai susiję su kliente *Schlumberger Smart Cards and Terminals*. Toliau apeliante mano, kad minėtame skundžiamo sprendimo 168 punkte nurodytas keitimasis informacija apie būsimas kainas ir pajėgumus negali pagrįsti išvados, kad nurodytas

pažeidimas galėjo turėti įtakos konkurencijai nuo 2003 m. Galiausiai skundžiamame sprendime nėra jokios keitimosi informacija apie 2003 m. kainas poveikio konkurencijai analizės, ir Bendrasis Teismas šio keitimosi nepripažino konkurencijos ribojimu dėl tikslo.

- 128 Antra, apeliantė mano, kad vien per 2003 m. rugsėjo 24 d. susitikimą padaryto pareiškimo (kuris, beje, yra bendro pobūdžio ir jame nieko nepasakyta apie kainų nustatymą ateityje ar veiksmus rinkoje), susijusio su ne SIM lustais, nepakanka nustatyti, kad buvo neteisėtai keičiamasi jautria informacija apie šiuos produktus. Nei Komisija, nei Bendrasis Teismas nenustatė, kad dalijimasis šia informacija gali riboti konkurenciją. Todėl skundžiamo sprendimo 256 punkte prieidamas prie priešingos išvados Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą ar net iškreipė įrodymus. Dėl šios priežasties apskaičiuodamas apeliantei skirtos baudos dydį jis klaidingai atsižvelgė į pajamas, susijusias su šiais produktais.
- 129 Antra, dėl 2003 m. lapkričio 3 d. ryšių apeliantė tvirtina, kad, viena vertus, Bendrasis Teismas pažeidė pareigą motyvuoti, nes nenurodė jokių motyvų, dėl kurių šiuos ryšius būtų galima pripažinti neteisėtu keitimusi informacija, ir neatsakė į argumentus, šiuo klausimu pateiktus ieškinio 83–86 punktuose.
- 130 Kita vertus, skundžiamo sprendimo 181–183 punktuose atliekant įrodymų, panaudotų nustatant 2003 m. lapkričio 3 d. ryšius, įrodomosios galios vertinimą buvo pažeista pareiga motyvuoti ir nekaltumo prezumpcija, taip pat buvo padaryta akivaizdi vertinimo klaida ir iškreipti įrodymai. Iš tiesų nei Komisija, nei Bendrasis Teismas nepateikė pakankamų paaiškinimų dėl įvairių 2003 m. lapkričio 3 d. el. laiško versijų egzistavimo ar jo autentiškumo. Kiek tai susiję su to sprendimo 183 punkte nurodyta požymių visuma, kuri apima tik du šaltinius, apeliantė patikslina, kad 2003 m. spalio 7 d. *Renasas* vidaus el. laiškas grindžiamas su pritarimu susijusia informacija ir kad atsižvelgiant į tai, jog šis laiškas yra ankstesnis už 2003 m. lapkričio 3 d. ryšius, jis akivaizdžiai negali patvirtinti tų ryšių buvimo. Bendrasis Teismas nenurodė, kodėl Komisija, remdamasi 2003 m. lapkričio 7 d. *Samsung* el. laišku, kuriame tik pasiūlyta 2003 m. lapkričio 17 d. surengi susitikimą, galėjo padaryti išvadą, kad 2003 m. lapkričio 3 d. buvo palaikomi ryšiai. Dėl šių priežasčių Bendrasis Teismas pažeidė įrodinėjimo pareigos taisykles, iškreipė įrodymus ir pateikė akivaizdžiai klaidingus vertinimus.
- 131 Komisija mano, kad šie argumentai yra nepriimtini, nes apeliantė siekia užginčyti Bendrojo Teismo atliktus faktų vertinimus, ir nepagrįsti.

b) Teisingumo Teismo vertinimas

- 132 Atsižvelgiant į Komisijos argumentus reikia konstatuoti, kad šiai daliai pagrįsti pateiktais argumentais apeliantė iš esmės ne siekia užginčyti Bendrojo Teismo atliktą faktinių aplinkybių vertinimą, bet nurodo teisės klaidas, kurias šis teismas esą padarė vertindamas 2003 m. rugsėjo 24 d. ir lapkričio 3 d. ryšius su *Samsung*.
- 133 Pirmiausia, kiek tai susiję su 2003 m. rugsėjo 24 d. ryšiais, apeliantė ginčija skundžiamo sprendimo 168 ir 256 punktus, kiek Bendrasis Teismas nusprendė, kad jos padarytas pažeidimas buvo pradėtas 2003 m. ir susijęs su ne SIM lustais.
- 134 Pirma, neginčytina, kad, kaip Bendrasis Teismas pažymėjo skundžiamo sprendimo 166, 168 ir 173–175 punktuose, per 2003 m. rugsėjo 24 d. susitikimą apeliantė ir *Samsung* pasikeitė jautria informacija, be kita ko, apie būsimas jų kainas.
- 135 Būtent dėl paties šio konkurentų keitimosi informacija dalyko Bendrasis Teismas teisėtai galėjo tai kvalifikuoti kaip pažeidimą dėl tikslo, be to, kaip matyti iš šio sprendimo 157 ir 160 punktų, argumentai, kuriuos apeliantė pateikė šio pagrindo antroje dalyje, negali įrodyti, kad prieinant prie tokios išvados buvo padaryta teisės klaida.

- 136 Tokiomis aplinkybėmis, net jeigu konkurentai nediskutavo dėl 2003 m. kainų, Bendrasis Teismas, nepadaręs teisės klaidos, dėl pažeidimo laikotarpio pradžios konstatavo, kad apeliantė nuo 2003 m. rugsėjo 24 d. dalyvavo darant šį pažeidimą.
- 137 Taigi, viena vertus, apeliantės argumentais, kuriais siekiama įrodyti, kad per 2003 m. rugsėjo 24 d. susitikimą nebuvo kalbama apie 2003 m. kainas, iš tiesų ne tik siekiama, kad iš naujo būtų išnagrinėtos faktinės aplinkybės (apeliaciniame procese Teisingumo Teismas neturi jurisdikcijos to daryti), bet jie dar yra ir nereikšmingi.
- 138 Kita vertus, Bendrasis Teismas neprivalėjo išnagrinėti ir nustatyti, kad 2003 m. būta antikonkurencinio poveikio. Iš tiesų, remiantis Teisingumo Teismo jurisprudencija, nebūtina nagrinėti suderintų veiksmų poveikio, jei įrodytas antikonkurencinis jų tikslas (2009 m. birželio 4 d. Sprendimo *T-Mobile Netherlands ir kt.*, C-8/08, EU:C:2009:343, 30 punktas).
- 139 Antra, kalbant apie argumentą, susijusį su pažeidimu ne SIM lustų sektoriuje, pateiktą dėl skundžiamo sprendimo 256 punkto, svarbu pažymėti, kad iš apeliantės pirmojoje instancijoje pateiktų procesinių dokumentų matyti, jog Bendrajame Teisme pateiktame penktajame pagrinde ji neigia bet kokias diskusijas dėl ne SIM lustų, tačiau net ir subsidiariai netvirtina, kad per 2003 m. rugsėjo 24 d. susitikimą vykusių diskusijų dėl šių produktų negalima pripažinti antikonkurencinėmis dėl tikslo. Todėl Bendrasis Teismas neprivalėjo giliau nagrinėti šio klausimo. Dėl kitų argumentų reikia pateikti nuorodą į šio sprendimo 104–109 punktus.
- 140 Antra, kiek tai susiję su 2003 m. lapkričio 3 d. ryšiais, apeliantė ginčija išvadas, kurias Bendrasis Teismas padarė skundžiamo sprendimo 181–183 ir 185 punktuose atitinkamai dėl šių ryšių egzistavimo ir jų neteisėto pobūdžio.
- 141 Pirma, skundžiamo sprendimo 181–183 punktuose Bendrasis Teismas konstatavo, kad, viena vertus, apeliantė neįrodė, jog objektyvios priežastys, Komisijos nurodytos siekiant pagrįsti 2003 m. lapkričio 3 d. el. laiško kelių versijų buvimą, yra klaidingos, ir, kita vertus, buvo požymių visuma, išplaukianti iš kitų įrodymų ir patvirtinanti, kad tą pačią dieną buvo palaikomi antikonkurenciniai ryšiai.
- 142 Šiuo aspektu, viena vertus, šio sprendimo 68 ir 69 punktuose jau buvo pažymėta, kad apeliantė Bendrajame Teisme turėjo užginčyti ginčijamame sprendime Komisijos padarytas išvadas dėl 2003 m. lapkričio 3 d. el. laiško autentiškumo ir kad Bendrasis Teismas išdėstė priežastis, dėl kurių apeliantė neįrodė, jog šios išvados klaidingos.
- 143 Tokiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos ir nepažeidė pareigos motyvuoti, kai atmetė apeliantės argumentus, susijusius su 2003 m. lapkričio 3 d. el. laiško autentiškumu.
- 144 Kita vertus, kalbant apie argumentą, kuriuo apeliantė kritikuoja skundžiamo sprendimo 181 ir 183 punktuose paminėtą požymių visumą, pakanka priminti, kad apeliaciniame procese Teisingumo Teismas neturi jurisdikcijos vertinti įrodymų, nebent jie būtų iškraipyti. Nors apeliantė teigia, kad šios požymių visumos elementai negali parodyti, jog 2003 m. lapkričio 3 d. buvo palaikomi neteisėti ryšiai, ji neįrodo, kad Bendrasis Teismas šiuos elementus iškreipė.
- 145 Antra, dėl apeliantės teiginio, kad 2003 m. lapkričio 3 d. ryšiai nėra konkurencijos ribojimas dėl tikslo, skundžiamo sprendimo 185 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, jog Komisija neturėjo įrodyti, kad kiekvienas neteisėtas pasitarimas reiškė tokį apribojimą, nes ji buvo nustačiusi, jog kartu vertinami nagrinėjami veiksmai yra konkurencijos apribojimas dėl tikslo.
- 146 Šitaip, kaip teigia apeliantė, Bendrasis Teismas konstatavo neteisėtą nagrinėjamo pasitarimo pobūdį ir atsisakė nagrinėti jos argumentus, susijusius su 2003 m. lapkričio 3 d. ryšių antikonkurenciniu pobūdžiu dėl tikslo.

- 147 Vis dėlto, atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta šio sprendimo 43–55 punktuose, toks požiūris šios bylos aplinkybėmis neprieštarauja pažeidimo konstatavimo teisėtumo kontrolės reikalavimams. Be to, apeliantė netvirtina, kad jis gali turėti įtakos vertinant baudos dydžio atitiktį pažeidimui.
- 148 Taigi antrojo pagrindo pirma dalis turi būti atmesta.

2. Dėl antrojo pagrindo antros dalies

a) Šalių argumentai

- 149 Antrojo pagrindo antroje dalyje apeliantė kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad šis skundžiamo sprendimo 172–176, 185 ir 189 punktuose klaidingai aiškino konkurencijos ribojimo dėl tikslo sąvoką. Jos manymu, Bendrasis Teismas pakankamai neišnagrinėjo atitinkamų veiksmų pobūdžio, o apsiribojo, visų pirma to sprendimo 176 ir 189 punktuose, nepakankamais motyvais ir prieštaringu požiūriu.
- 150 Apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas, nepaisydamas Teisingumo Teismo jurisprudencijos šiuo klausimu, neišanalizavo ir nenustatė, ar nagrinėjamas keitimasis informacija buvo pakankamai žalingas konkurencijai kortelių lustų rinkoje. Ji mano, kad atsitiktinis keitimasis informacija apie faktines kainas rinkoje ar bendras ir potencialias kainų tendencijas ateityje, taip pat apie pokyčius rinkoje, savaime nedaro tokios žalos labai konkurencingoje rinkoje, kokia yra minėta kortelių lustų rinka.
- 151 Apeliantė pažymi, jog skundžiamo sprendimo 174 punkte pateiktoje nepakankamai motyvuotoje išvadoje, kad neteisėti veiksmai „galėjo“ „leisti konkurentams apriboti“ konkurenciją, yra nustatytos dvi neaiškios sąlygos, kurios skiriasi nuo Teisingumo Teismo reikalaujamo žalos lygio kriterijaus.
- 152 Galiausiai, atsižvelgiant į Bendrojo Teismo nagrinėtų penkių ryšių atvejų skirtingas savybes, jis suklydo konstatuodamas, ką jis, atrodo, padarė skundžiamo sprendimo 185 punkte, bendrą konkurencijos ribojimą dėl tikslo.
- 153 Komisija nesutinka su visais šiais argumentais.

b) Teisingumo Teismo vertinimas

- 154 Antrojo pagrindo antroje dalyje apeliantė kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad šis nepaisė Teisingumo Teismo jurisprudencijos, susijusios su konkurencijos ribojimo dėl tikslo sąvoka.
- 155 Pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją esminis teisinis kriterijus nustatant, ar susitarimas arba suderinti veiksmai – konkurencijos ribojimas „dėl tikslo“, kaip tai suprantama pagal SESV 101 straipsnio 1 dalį, yra konstatavimas, jog toks susitarimas ar tokie veiksmai savaime daro pakankamą žalą konkurencijai, kad būtų galima daryti išvadą, jog nereikia tirti jo poveikio (šiuo klausimu žr. 2017 m. balandžio 27 d. Sprendimo *FSL ir kt. / Komisija*, C-469/15 P, EU:C:2017:308, 104 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 156 Siekiant įvertinti, ar tam tikros rūšies įmonių veiksmų derinimas yra pakankamai žalingas, kad galėtų būti laikomas konkurencijos ribojimu „dėl tikslo“, visų pirma reikia išnagrinėti jo turinį, juo siekiamus tikslus ir ekonominį bei teisinį jo kontekstą. Vertinant šį kontekstą taip pat reikia atsižvelgti į paveiktų prekių ar paslaugų pobūdį, taip pat į atitinkamos rinkos ar rinkų realias veikimo sąlygas ir struktūrą (šiuo klausimu žr. 2013 m. gruodžio 5 d. Sprendimo *Solexis / Komisija*, C-449/11 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2013:802, 36 punktą ir 2015 m. kovo 19 d. Sprendimo *Dole Food ir Dole Fresh Fruit Europe / Komisija*, C-286/13 P, EU:C:2015:184, 117 punktą ir nurodytą jurisprudenciją; taip pat 2017 m. balandžio 27 d. Sprendimo *FSL ir kt. / Komisija*, C-469/15 P, EU:C:2017:308, 105 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

- 157 Pirma, kiek tai susiję su 2003 m. rugsėjo 24 d. ryšiais, iš skundžiamo sprendimo 164 ir 165 punktuose Bendrojo Teismo konstatuotų faktinių aplinkybių matyti, kad apeliantė ir *Samsung* keitėsi informacija apie dabartinius ir būsimus savo pajėgumus ir kainas, taip pat apie savo technologinės plėtros strategiją. To sprendimo 166 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad toks keitimasis informacija apie kainas ir pajėgumus, visų pirma rinkoje, kurioje pasiūla ir paklausa yra koncentruotos, gali tiesiogiai paveikti konkurentų komercinę strategiją.
- 158 Atsakydamas į apeliantės argumentus, kuriais ginčijamas Komisijos šių ryšių pripažinimas konkurencijos ribojimu dėl tikslo, Bendrasis Teismas dar priminė šio sprendimo 155 punkte nurodytą jurisprudenciją ir skundžiamo sprendimo 173 ir 174 punktuose konstatavo, kad nagrinėjamai rinkai būdingi ekonominiai veiksniai, kurių apeliantė neginčijo, galėjo patvirtinti, jog atitinkamos įmonės gavo naudos keisdamosi jautria informacija apie savo konkurentų strateginę politiką, susijusią su kainomis, pajėgumais ir technologine plėtra, nes tai joms leido sulėtinti kainų mažinimą, būdingą nagrinėjamai rinkai.
- 159 Tai darydamas, priešingai, nei teigia apeliantė, Bendrasis Teismas vadovavosi jurisprudencija, nurodyta šio sprendimo 155 ir 156 punktuose. Iš tiesų Bendrasis Teismas išnagrinėjo konkurentų diskusijų turinį, įskaitant informacijos, kuria pasikeista, pobūdį, įvertino tikslus, kurių jie siekė, ir atsižvelgė į rinkos, dėl kurios vyko šios diskusijos, kontekstą.
- 160 Be to, priešingai, nei leidžia suprasti apeliantė, konkurentų atitinkamoje rinkoje keitimosi jautria komercine informacija pripažinimas konkurencijos ribojimu dėl tikslo negali priklausyti nuo keitimosi informacija dažnumo. Iš tiesų toks kriterijus nenustatytas šio sprendimo 155 ir 156 punktuose nurodytoje jurisprudencijoje.
- 161 Antra, skundžiamo sprendimo 176 punkte Bendrasis Teismas atmetė apeliantės argumentą, kad Komisija neįrodė, jog per 2003 m. rugsėjo 24 d. susitikimą vykusios diskusijos, susijusios su gamybos pajėgumu, galėjo apriboti konkurenciją. Anot jo, kadangi Komisija nurodė priežastis, dėl kurių manė, kad atsižvelgiant į rinkos savybes minėtas keitimasis informacija galėjo apriboti konkurenciją, ji neturėjo įrodyti antikonkurencinio poveikio.
- 162 Vadinasi, Bendrasis Teismas iš esmės manė, kad savo argumentu apeliantė priekaištavo Komisijai dėl to, kad ši neįrodė antikonkurencinio poveikio. Viena vertus, apeliaciniame skunde apeliantė neteigia, kad Bendrasis Teismas suklydo dėl jos argumento apimties. Kita vertus, tai, kaip Bendrasis Teismas vertino šį argumentą, atitinka šio sprendimo 138 punkte nurodytą Teisingumo Teismo jurisprudenciją.
- 163 Trečia, reikia pažymėti, kad apeliantės argumentą, susijusį su skundžiamo sprendimo 185 punktu, reikia atmesti dėl šio sprendimo 145–147 punktuose nurodytų motyvų.
- 164 Ketvirta, negalima daryti išvados, jog skundžiamo sprendimo 189 punkte pateiktame motyve, kad „konkurentų keitimasis konfidencialia informacija [susijusia su ketinimu padidinti visos konkrečios produktų kategorijos kainas] neabejotinai lėmė konkurencijos iškraipymą“, buvo padaryta teisės klaida, atsižvelgiant į kortelių lustų rinkos ekonominį kontekstą, aprašytą skundžiamo sprendimo 173 punkte.
- 165 Taigi antrojo pagrindo antra dalis turi būti atmesta.

3. Dėl antrojo pagrindo trečios dalies

a) Šalių argumentai

- 166 Antrojo pagrindo trečioje dalyje apeliantė ginčija skundžiamo sprendimo 215–224, 226 ir 227 punktuose pateiktus motyvus dėl jos dalyvavimo darant vieną tęstinį pažeidimą.

- 167 Viena vertus, ji pažymi, kad yra prieštaravimas tarp skundžiamo sprendimo 215, 226 ir 227 punktų motyvų, nes Bendrasis Teismas jai priskyre atsakomybę už visą nagrinėjamą pažeidimą, nors kartu nurodė, kad ji dalyvavo darant ne visą vieną tęstinį pažeidimą.
- 168 Kita vertus, ji primena, jog pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją tam, kad būtų pripažintas įmonės dalyvavimas darant vieną tęstinį pažeidimą, turi būti įvykdytos trys sąlygos, t. y. pirma, turi būti bendras planas, kuriuo siekiama bendro tikslo, antra, ši įmonė turi sąmoningai padėti įgyvendinti šį planą ir, trečia, turi būti įrodyta arba preziumuojama, kad ji žinojo apie kitų dalyvių neteisėtus veiksmus. Šiuo atveju nei Bendrasis Teismas, nei Komisija nepateikė motyvų, dėl kurių būtų galima daryti išvadą, kad ji sąmoningai padėjo siekti to paties bendro tikslo, kaip ir *Reneesas*, *Samsung* ir *Philips*. Kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 312 konstatuojamosios dalies ir skundžiamo sprendimo 231 punkto, nei Komisija, nei Bendrasis Teismas nekonstatavo, kad apelianė žinojo apie *Reneesas*, *Samsung* ir *Philips* veiksmus.
- 169 Taigi tiek Komisija, tiek Bendrasis Teismas esą neatsižvelgė į kriterijų, susijusį su individualiu ketinimu dalyvauti siekiant bendro plano. Kita vertus, 2015 m. liepos 15 d. Sprendime *voestalpine ir voestalpine Wire Rod Austria / Komisija* (T-418/10, EU:T:2015:516, 302 punktas) Bendrasis Teismas esą atliko išsamią šio kriterijaus analizę.
- 170 Komisija ginčija šios dalies pagrįstumą.

b) Teisingumo Teismo vertinimas

- 171 Antrojo pagrindo trečioje dalyje apelianė kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad šis padarė teisės klaidų, analizuodamas jos dalyvavimą darant vieną tęstinį pažeidimą.
- 172 Pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją įmonė, dalyvavusi darant tokį vieną sudėtinį pažeidimą savo veiksmis, priskirtinai prie susitarimo ar suderintų veiksmų, turinčių antikonkurencinį tikslą, kaip tai suprantama pagal SESV 101 straipsnio 1 dalį, ir kuriais siekiama prisidėti prie viso pažeidimo darymo, taip pat gali būti atsakinga už kitų įmonių veiksmus darant tą patį pažeidimą už visą dalyvavimo jį darant laikotarpį. Taip yra tuo atveju, kai įrodoma, kad minėta įmonė ketino savo elgesiu prisidėti prie visų dalyvių siektų bendrų tikslų ir žinojo apie tikrąjį kitų įmonių siekiant tų pačių tikslų planuotą ar praktiškai įgyvendintą elgesį arba galėjo protingai jį numatyti ir buvo pasirengusi prisiimti su tuo susijusią riziką (2012 m. gruodžio 6 d. Sprendimo *Komisija / Verhuizingen Coppens*, C-441/11 P, EU:C:2012:778, 42 punktas ir 2015 m. birželio 24 d. Sprendimo *Fresh Del Monte Produce / Komisija ir Komisija / Fresh Del Monte Produce*, C-293/13 P ir C-294/13 P, EU:C:2015:416, 157 punktas).
- 173 Vis dėlto, jei įmonė tiesiogiai atliko vieną tęstinį pažeidimą sudarantį vieną ar kelis antikonkurencinius veiksmus, bet neįrodyta, kad savo elgesiu ji ketino prisidėti prie visų bendrų kitų kartelio dalyvių siekiamų tikslų ir kad žinojo apie tikrąjį kitų įmonių siekiant tų pačių tikslų planuotą ar praktiškai įgyvendintą elgesį arba galėjo protingai jį numatyti ir buvo pasirengusi prisiimti riziką, Komisija turi teisę priskirti jai atsakomybę tik už tuos veiksmus, kuriuos darant ji tiesiogiai dalyvavo, ir už kitų dalyvių numatytus ar įgyvendintus veiksmus siekiant tų pačių tikslų, kurių ji siekė ir dėl kurių buvo įrodyta, kad ji žinojo apie juos arba galėjo protingai numatyti ir buvo pasirengusi prisiimti riziką (2012 m. gruodžio 6 d. Sprendimo *Komisija / Verhuizingen Coppens*, C-441/11 P, EU:C:2012:778, 44 punktas ir 2015 m. birželio 24 d. Sprendimo *Fresh Del Monte Produce / Komisija ir Komisija / Fresh Del Monte Produce*, C-293/13 P ir C-294/13 P, EU:C:2015:416, 159 punktas).
- 174 Nagrinėjamu atveju remdamasis šia jurisprudencija Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 226 punkte pažymėjo, kad klausimas, ar buvo padarytas vienas pažeidimas, skiriasi nuo to, ar atsakomybę už visą šį pažeidimą galima priskirti tam tikrai įmonei.

- 175 Iš išvadų, kurias Bendrasis Teismas padarė skundžiamo sprendimo 229 ir 231 punktuose, akivaizdžiai matyti, kad, nepaisant tam tikro ginčijamo sprendimo neaiškumo, dėl kurio pagrindinius argumentus Bendrasis Teismas išdėstė to sprendimo 215, 227 ir 228 punktuose, Komisija ginčijamame sprendime pripažino apeliančios atsakomybę dėl jos dalyvavimo darant nagrinėjamą pažeidimą vien dėl dvišalių ryšių su *Samsung* ir *Renesas* ir kad ji nelaikė jos atsakinga už visą pažeidimą.
- 176 Taigi skundžiamame sprendime nėra prieštaringų motyvų, kiek tai susiję su apeliančios dalyvavimo darant nagrinėjamą pažeidimą apimtimi.
- 177 Be to, kadangi apeliančė buvo pripažinta atsakinga ne už visą nagrinėjamą pažeidimą, bet tik tiek, kiek ji tiesiogiai dalyvavo šio pažeidimo epizoduose, nagrinėjamu atveju nereikėjo nustatyti, ar ji žinojo apie kitų šio pažeidimo dalyvių slaptus veiksmus.
- 178 Vadinas, antrojo pagrindo trečią dalį, taigi ir visą šį pagrindą, reikia atmesti.

C. Dėl trečios dalies, susijusios su apeliančiai skirta bauda, taip pat dėl pirmojo pagrindo pirmos dalies, kiek ji susijusi su neribotos jurisdikcijos nepaisymu

1. Šalių argumentai

- 179 Apeliančios pateiktą trečiąjį pagrindą sudaro dvi dalys.
- 180 Trečiojo pagrindo pirmoje dalyje apeliančė kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad šis, nustatydamas baudos dydį, padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, nes atliko neišsamią ir atrankinę dvišalių ryšių, kuriuos ji ginčijo, kontrolę, kaip nurodyta pirmojo pagrindo pirmoje dalyje. Naudodamasis neribota jurisdikcija Bendrasis Teismas esą turėjo atsižvelgti į kiekvienos įmonės dalyvavimo darant pažeidimą epizodų skaičių ir individualų jų dalyvavimą. To nepadaręs, Bendrasis Teismas nepaisė Teisingumo Teismo jurisprudencijos. Bendrasis Teismas taip pat nepakankamai motyvavo savo išvadą, kad Komisijos atliktas baudos dydžio sumažinimas buvo tinkamas, nes jis išnagrinėjo tik mažiau nei pusę Komisijos nustatytų ryšių, o apeliančė ginčijo jai dėl šių ryšių skirtos baudos dydžio proporcingumą.
- 181 Trečiojo pagrindo antroje dalyje apeliančė kaltina Bendrąjį Teismą proporcingumo principo pažeidimu.
- 182 Pirma, ji tvirtina, kad Bendrasis Teismas nepakankamai atsižvelgė į tai, kad ji ribotai dalyvavo darant pažeidimą.
- 183 Viena vertus, apeliančė teigia, kad, priešingai, nei Bendrasis Teismas nusprendė skundžiamo sprendimo 239 punkte, argumentų, kuriais ginčijo Komisijos pritaikytą 20 % baudos sumažinimą, ji pateikė ieškinio 172 punkte ir Bendrajam Teismui pateikto dubliko 115 punkte.
- 184 Kita vertus, apeliančė mano, kad Bendrasis Teismas, priešingai, nei nustatyta Teisingumo Teismo jurisprudencijoje, nustatydamas baudos dydį neatsižvelgė į jos individualaus dalyvavimo, kuris buvo labai ribotas, sąlyginį sunkumą. Šis dydis esą neatspindi realaus apeliančios dalyvavimo darant šį pažeidimą, nes Bendrasis Teismas atliko tik riboto ryšių skaičiaus kontrolę, apeliančė nežinojo apie dvišalius kitų pažeidimo dalyvių ryšius ir tik vienas ryšių, kuriuos palaikė apeliančė, atvejis buvo susijęs su ne SIM lustais. Ji pažymi, kad su šiais lustais susijusios jos pajamos sudarė daugiau kaip 50 % bendros apyvartos ir kad su šiais ne SIM lustais susijęs pažeidimas galėjo būti daromas tik 2004 m. Todėl, priešingai, nei reikalaujama Teisingumo Teismo jurisprudencijoje, Bendrasis Teismas nepakankamai atsižvelgė į apyvartos dalį, kurią sudarė su pažeidimu susiję produktai.

- 185 Antra, apeliantė ginčija skundžiamo sprendimo 269 ir 270 punktus ir teigia, kad skirdami jai neproporcingo dydžio baudą Komisija ir Bendrasis Teismas pažeidė Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 49 straipsnį, o Bendrasis Teismas nepaisė neribotos savo jurisdikcijos. Anot jos, Bendrasis Teismas neatsižvelgė į ribotą jos dalyvavimą darant nagrinėjamą pažeidimą. Konkrečiai kalbant, baudos dydis buvo nustatytas klaidingai apskaičiuvus apyvartą, o tai neatitinka šio sprendimo 269 punkte nurodytos jurisprudencijos. Taip buvo klaidingai atsižvelgta į visas apeliantės pajamas, susijusias su ne SIM lustais, gautas per visą nurodyto pažeidimo laikotarpį. Iš tiesų, anot apeliantės, su ne SIM lustais susijęs pažeidimas galėjo būti daromas nebent (*quod non*) 2004 m.
- 186 Komisija mano, kad šiuos argumentus reikia atmesti.
- 187 Dėl pirmos dalies Komisija nurodo, kad ryšių, kuriuos palaikė apeliantė, skaičius neturi jokios įtakos jos dalyvavimo darant pažeidimą sunkumui, nes antikonkurencinių ryšių ekonominės pasekmės buvo jaučiamos po šių ryšių datos.
- 188 Dėl antros šio pagrindo dalies Komisija mano, kad argumentas, jog nagrinėdamas apeliantės dalyvavimo darant pažeidimą sunkumą Bendrasis Teismas turėjo atsižvelgti į aplinkybę, kad tik tam tikri iš minėtų ryšių buvo susiję su ne SIM lustais, yra nepriimtinas pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 170 straipsnį, nes jis pirmą kartą pateiktas Teisingumo Teisme. Bet kuriuo atveju Bendrasis Teismas teisėtai nusprendė, kad nagrinėjamas pažeidimas buvo susijęs su tokiais lustais.
- 189 Pirma, Komisija pažymi: kadangi ji gali atsižvelgti į įmonės dalyvavimo darant pažeidimą sąlyginį sunkumą arba nustatydamas baudos, kurią ji gali jai skirti, bazinį dydį, arba vertindama lengvinančias ar sunkinančias aplinkybes, Bendrasis Teismas teisėtai patvirtino nustatytą 16 % sunkumo koeficientą visoms kartelio šalims. Apeliantė esą neįrodė, kad dėl jai pritaikyto 20 % baudos sumažinimo buvo skirta per didelė bauda, kuri yra neproporcinga.
- 190 Antra, dėl proporcingumo principo tariamo pažeidimo Komisija teigia, kad tai, jog apeliantei buvo skirta didesnė bauda nei tos, kurios ginčijamame sprendime skirtos kitoms pažeidimo dalyvėms, lemia aplinkybė, kad apeliantės kortelių lustų pardavimų vertė yra didžiausia tarp keturių dalyvių. Šiuo aspektu Komisija pažymi, kad apyvarta yra objektyvus veiksnys, leidžiantis teisingai įvertinti slaptų veiksmų žalą normaliai konkurencijai. Jokie kiti apeliantės nurodyti veiksniai negali turėti įtakos tam, kaip Bendrasis Teismas vertino pažeidimo sunkumą.

2. Teisingumo Teismo vertinimas

- 191 Kadangi abi trečiojo pagrindo dalys iš dalies sutampa, jas reikia nagrinėti kartu. Be to, remiantis tuo, kas išdėstyta šio sprendimo 56 punkte, taip pat reikia išnagrinėti argumentus, kuriais grindžiama pirmojo pagrindo pirma dalis, kiek jie susiję su tuo, kaip Bendrasis Teismas naudojo neribotą jurisdikciją.
- 192 Pirma, reikia priminti, kad tik Bendrasis Teismas turi jurisdikciją patikrinti, kaip kiekvienu konkrečiu atveju Komisija įvertino neteisėtos veiklos sunkumą. Nagrinėdamas apeliacinį skundą Teisingumo Teismas patikrina, ar, pirma, Bendrasis Teismas teisiškai teisingai atsižvelgė į visus veiksnius, kurie yra esminiai nustatant konkrečios veiklos sunkumą pagal SESV 101 straipsnį ir Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnį, ir, antra, ar Bendrasis Teismas teisės požiūriu pakankamai atsakė į visus argumentus, kuriais grindžiamas prašymas panaikinti baudą ar sumažinti jos dydį (2017 m. sausio 26 d. Sprendimo *Laufen Austria / Komisija*, C-637/13 P, EU:C:2017:51, 58 punktas).
- 193 Antra, remiantis Teisingumo Teismo jurisprudencija, neribota jurisdikcija, Sąjungos teismui suteikta pagal Reglamento Nr. 1/2003 31 straipsnį remiantis SESV 261 straipsniu, be sankcijos teisėtumo paprastos kontrolės, teismui suteikia teisę pakeisti Komisijos vertinimą savuoju ir atitinkamai

- panaikinti, sumažinti ar padidinti skirtą vienkartinę ar periodinę baudą (2011 m. gruodžio 8 d. Sprendimo *Chalkor / Komisija*, C-386/10 P, EU:C:2011:815, 63 punktą ir nurodyta jurisprudencija ir 2017 m. sausio 26 d. Sprendimo *Villeroy & Boch Austria / Komisija*, C-626/13 P, EU:C:2017:54, 81 punktą).
- 194 Žinoma, šios neribotos jurisdikcijos įgyvendinimas neprilygsta patikrinimui savo iniciatyva, o procesas vyksta pagal rungimosi principą. Būtent ieškovas iš principo turi nurodyti su ginčijamu sprendimu susijusius ieškinio pagrindus ir pateikti įrodymų šiems pagrindams pagrįsti (2014 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Komisija / Parker Hannifin Manufacturing ir Parker-Hannifin*, C-434/13 P, EU:C:2014:2456, 76 punktą ir nurodyta jurisprudencija ir 2017 m. sausio 26 d. Sprendimo *Villeroy & Boch Austria / Komisija*, C-626/13 P, EU:C:2017:54, 83 punktą).
- 195 Vis dėlto, kaip generalinis advokatas pažymėjo savo išvados savo išvados 74 punkte, siekdamas įvykdyti kontrolės pasinaudojant neribota jurisdikcija, kaip tai suprantama pagal Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnį, reikalavimus dėl baudos Sąjungos teismas, įgyvendindamas SESV 261 ir 263 straipsniuose numatytus įgaliojimus, turi išnagrinėti visus su teisės ar fakto klausimais susijusius kaltinimus, kuriais siekiama parodyti, kad baudos dydis neatitinka pažeidimo sunkumo ir trukmės (2014 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Komisija / Parker Hannifin Manufacturing ir Parker-Hannifin*, C-434/13 P, EU:C:2014:2456, 75 punktą ir nurodyta jurisprudencija ir 2017 m. sausio 26 d. Sprendimo *Villeroy & Boch Austria / Komisija*, C-626/13 P, EU:C:2017:54, 82 punktą).
- 196 Trečia, pažeidimo sunkumas turi būti vertinamas individualiai (2013 m. liepos 11 d. Sprendimo *Team Relocations ir kt. / Komisija*, C-444/11 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2013:464, 102 punktą). Nustatant baudų dydį reikia įvertinti pažeidimo trukmę ir visus veiksnius, į kuriuos atsižvelgiama vertinant jo sunkumą, pavyzdžiui, kiekvienos įmonės elgesį, vaidmenį, kurį kiekviena jų atliko derinant veiksmus, pelną, kurį šios įmonės gavo iš šių veiksmų, įmonių dydį ir atitinkamų prekių vertę, taip pat pavojų, kurį šios rūšies pažeidimai kelia Europos Sąjungai (2011 m. gruodžio 8 d. Sprendimo *Chalkor / Komisija*, C-386/10 P, Rink., EU:C:2011:815, 56 punktą ir nurodyta jurisprudencija).
- 197 Šie veiksniai apima antikonkurencinių veiksmų skaičių ir intensyvumą (šiuo klausimu žr. 2011 m. gruodžio 8 d. Sprendimo *Chalkor / Komisija*, C-386/10 P, Rink., EU:C:2011:815, 57 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 198 Vis dėlto Teisingumo Teismas priminė, kad nėra privalomo ar išsamaus kriterijų, į kuriuos būtina atsižvelgti vertinant pažeidimo sunkumą, sąrašo (2009 m. rugsėjo 3 d. Sprendimo *Prym ir Prym Consumer / Komisija*, C-534/07 P, EU:C:2009:505, 54 punktą ir 2013 m. birželio 13 d. Sprendimo *Versalis / Komisija*, C-511/11 P, EU:C:2013:386, 82 punktą ir nurodyta jurisprudencija).
- 199 Be to, iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad Komisija gali atsižvelgti į sąlyginį įmonės dalyvavimo darant pažeidimą sunkumą ir konkrečias bylos aplinkybes arba vertindama pažeidimo sunkumą, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnį, arba koreguodama bazinį baudos dydį atsižvelgiant į lengvinančias ir sunkinančias aplinkybes. Toks Komisijos pasirinkimas atitinka jurisprudenciją, primintą šio sprendimo 196 punkte, nes bet kuriuo atveju tai reiškia, kad nustatant baudos dydį turi būti atsižvelgta į individualų atitinkamos įmonės elgesį (šiuo klausimu žr. 2013 m. liepos 11 d. Sprendimo *Team Relocations ir kt. / Komisija*, C-444/11 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2013:464, 104 ir 105 punktus).
- 200 Nagrinėjama atveju visų pirma iš ginčijamo sprendimo ir išvadų, kurias Bendrasis Teismas padarė skundžiamo sprendimo 215, 229 ir 231 punktuose, neabejotinai matyti, kad nors ginčijamame sprendime Komisija konstatavo vieną tęstinį pažeidimą, ši institucija pripažino apeliančią atsakinga už šį pažeidimą tik dėl neteisėtų ryšių, kuriuos ji palaikė su *Samsung* ir *Reenas* nuo 2003 m. rugsėjo 24 d. iki 2005 m. kovo 31 d. Taigi apeliančė buvo pripažinta atsakinga už nagrinėjamą pažeidimą tik dėl vienuolikos dvišalių ryšių, kurie jos atžvilgiu buvo konstatuoti ginčijamame sprendime ir kuriuos ji ginčijo Bendrajame Teisme.

- 201 Apskaičiuodama baudos dydį Komisija į šį ribotą apeliančės dalyvavimą darant nagrinėjamą pažeidimą atsižvelgė sumažindama baudą 20 % dėl lengvinančių aplinkybių, tačiau kartu pritaikė 16 % sunkumo koeficientą, kuris buvo identiškas visoms nagrinėjamo pažeidimo dalyvėms.
- 202 Toliau iš ieškinio neabejotinai matyti, kad apeliančė prašė ne tik panaikinti ginčijamą sprendimą, kiek jis su ja susijęs, bet ir subsidiariai – sumažinti jai skirtą baudą. Šiuo aspektu taip pat svarbu pažymėti, kad per posėdį Teisingumo Teisme Komisija pakartojo savo argumentą, kad apeliančė neprašė Bendrojo Teismo pasinaudoti neribota jurisdikcija.
- 203 Bendrajame Teisme pateiktuose pagrinduose apeliančė, be kita ko, ginčijo išvadas, Komisijos pateiktas dėl visų vienuolikos dvišalių ryšių, kurie buvo konstatuoti jos atžvilgiu, ir kritikavo jai skirtos baudos dydžio apskaičiavimą, kiek tai susiję ir su 16 % sunkumo koeficientu, ir su 20 % sumažinimo norma, pritaikyta dėl lengvinančių aplinkybių.
- 204 Vadinasi, ieškinyje pateiktais argumentais apeliančė prašė Bendrojo Teismo išnagrinėti realų jos dalyvavimą darant nagrinėjamą pažeidimą ir prireikus tiksliai šio dalyvavimo apimtį. Šie argumentai gali būti reikšmingi pagal šio sprendimo 195 punkte nurodytą jurisprudenciją vertinant apeliančiai skirtos baudos dydžio atitiktį jos padarytam pažeidimui, atsižvelgiant į jos elgesį.
- 205 Iš tiesų, nors siekdamas įvertinti apeliančės padaryto pažeidimo sunkumą ir nustatyti baudos dydį Bendrasis Teismas neturi remtis tiksliai ieškovės atžvilgiu konstatuotų dvišalių ryšių skaičiumi, vis dėlto tai irgi gali būti reikšminga aplinkybė (pagal analogiją žr. 2007 m. sausio 25 d. Sprendimo *Dalmine / Komisija*, C-407/04 P, EU:C:2007:53, 132 punktą ir 2010 m. spalio 14 d. Sprendimo *Deutsche Telekom / Komisija*, C-280/08 P, EU:C:2010:603, 277 punktą).
- 206 Tokiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad Bendrasis Teismas negalėjo nepažeisdamas neribotos savo jurisdikcijos apimties neatsakyti į apeliančės argumentą, kad nustatydamas baudos dydį Komisija pažeidė proporcingumo principą, kai neatsižvelgė į ribotą ryšių, kuriuos palaikant dalyvavo apeliančė, skaičių. Tokia išvada juo labiau darytina atsižvelgiant į tai, kad Bendrasis Teismas šiuo atveju apsiribojo penkių iš vienuolikos ginčijamame sprendime konstatuotų ryšių pakartojimu ir neatsakė į klausimą, ar Komisija įrodė kitus šešis tame sprendime konstatuotus ryšių atvejus.
- 207 Kadangi Bendrasis Teismas skundžiamame sprendime neatliko baudos dydžio proporcingumo ryšių, kuriuos jis konstatavo apeliančės atžvilgiu, skaičiui kontrolės, ir nenurodė motyvų, kodėl šios kontrolės neatliko, jis padarė teisės klaidą.
- 208 Šios išvados nepaneigia Komisijos argumentai.
- 209 Žinoma, pirma, kaip Bendrasis Teismas priminė skundžiamo sprendimo 269 punkte, bendros apyvartos dalis, kurią lemia su pažeidimu susijusių produktų pardavimai, geriausiai atspindi ekonominį šio pažeidimo dydį (2015 m. balandžio 23 d. Sprendimo *LG Display ir LG Display Taiwan / Komisija*, C-227/14 P, EU:C:2015:258, 55 punktas), todėl aplinkybė, kad apeliančės apyvarta daug didesnė už kitų nubaustų įmonių apyvartą, gali pateisinti tai, jog nagrinėjamu atveju jai buvo skirta didesnė bauda.
- 210 Kita vertus, pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją remiantis 2006 m. gairių 23 punktu galima pateisinti 16 % sunkumo koeficientą, atsižvelgiant vien į nagrinėjamo pažeidimo pobūdį, nes tai, kaip pažymėjo Bendrasis Teismas, yra vienas iš didžiausių konkurencijos apribojimų, kaip tai suprantama pagal minėtą 23 punktą, ir šis koeficientas atitinka vieną iš mažiausių už tokius pažeidimus pagal šias gaires nustatytos sankcijų skalės dydžių (šiuo klausimu žr. 2017 m. sausio 26 d. Sprendimo *Aloys F. Dornbracht / Komisija*, C-604/13 P, EU:C:2017:45, 75 punktą).

- 211 Vis dėlto vien šio sprendimo 209 ir 210 punktuose nurodytos aplinkybės ir jurisprudencija negali pateisinti to, kad Bendrasis Teismas atsisakė nagrinėti baudos dydžio atitiktį ryšių, kuriuos jis konstatavo apeliančios atžvilgiu, skaičiui. Tokio nagrinėjimo reikėjo, be kita ko, siekiant išsiaiškinti, ar ribotas šių ryšių skaičius pateisina apeliantei skirtos baudos dydžio sumažinimą didesne nei 20 % norma, kuri jai buvo pritaikyta dėl lengvinančių aplinkybių.
- 212 Žinoma, Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad nereikia automatiškai taikyti papildomo sumažinimo dėl kiekvienos lengvinančios ieškovo nurodytos aplinkybės, net jeigu ji pagrįsta, jei atlikus bendrą analizę atsižvelgiant į visas reikšmingas aplinkybes konstatuota, kad Komisijos skirtos baudos dydis yra proporcingas (šiuo klausimu žr. 2013 m. gruodžio 5 d. Sprendimo *Caffaro / Komisija*, C-447/11 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2013:797, 103 ir 104 punktus).
- 213 Šiuo atveju skundžiamame sprendime būtent ir nebuvo atlikta tokia bendra analizė, kurioje atsižvelgta į visas reikšmingas aplinkybes, nes Bendrasis Teismas apsiribojo baudos dydžio proporcingumo apeliančios atžvilgiu konstatuotų ryšių skaičiui nagrinėjimu.
- 214 Antra, apeliančios argumentai dėl atsižvelgimo į jos pajamas, susijusias su ne SIM lustais, turi būti atmesti dėl šio sprendimo 104–109 ir 139 punktuose išdėstytų motyvų.
- 215 Taigi reikia pripažinti pagrįstais pirmojo pagrindo trečią dalį ir trečiąją pagrindą, kiek apeliančė kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad šis vertindamas baudos dydį neatsižvelgė į ryšių, kuriuos konstatavo jos atžvilgiu, skaičių, ir atmesti likusią jų dalį.

VI. Dėl skundžiamo sprendimo panaikinimo iš dalies

- 216 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad skundžiamame sprendime yra padaryta teisės klaida, susijusi su tuo, kaip Bendrasis Teismas naudojo neribotą jurisdikciją.
- 217 Tokiomis aplinkybėmis reikia panaikinti tą skundžiamo sprendimo dalį, kurioje Bendrasis Teismas atmetė subsidiarų apeliančios prašymą sumažinti Komisijos jai skirtos baudos dydį, ir atmesti likusią apeliacinio skundo dalį.

VII. Dėl ginčo pirmojoje instancijoje

- 218 Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmą pastraipą, kai Bendrojo Teismo sprendimas yra panaikinamas, Teisingumo Teismas pats gali priimti galutinį sprendimą, jeigu toje bylos stadijoje tai galima daryti.
- 219 Šiuo atveju taip nėra.
- 220 Neginčytina, kad apeliančios prašymo sumažinti ginčijamame sprendime jai skirtos baudos dydį nagrinėjimas gali apimti faktinių aplinkybių, daugiausia susijusių su dvišaliais ryšiais, kuriuos ji ginčija Bendrajame Teisme pateikto trečiojo pagrindo trečioje dalyje, kurių Bendrasis Teismas nevertino ir kurios nebuvo išsamiai aptartos Teisingumo Teisme, vertinimus.
- 221 Taigi bylą reikia grąžinti Bendrajam Teismui, kad jis įvertintų skirtos baudos dydžio proporcingumą apeliančios atžvilgiu konstatuotų ryšių skaičiui, prireikus išnagrinėdamas, ar Komisija įrodė šešis ryšius atvejus, dėl kurių Bendrasis Teismas nenusprendė.

VIII. Dėl bylinėjimosi išlaidų

222 Kadangi byla grąžinama Bendrajam Teismui, reikia atidėti bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

1. Panaikinti 2016 m. gruodžio 15 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Infineon Technologies / Komisija* (T-758/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:737), kiek jame Bendrasis Teismas atmetė subsidiarų *Infineon Technologies AG* prašymą sumažinti Europos Komisijos jai skirtos baudos dydį.
2. Atmesti likusią apeliacinio skundo dalį.
3. Gražinti bylą Bendrajam Teismui, kad šis priimtų sprendimą dėl prašymo sumažinti *Infineon Technologies AG* skirtos baudos dydį, atsižvelgdamas į šeštąjį pagrindą.
4. Atidėti klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimą.

Parašai.